

ЗЛАТИБОРСКЕ ВЕСТИ

БРОЈ 48 ■ МАРТ, 2019. ГОДИНЕ ■ БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

Блиске духовне везе Хиландара и Чајетине

Стране 4 и 5

Глас народа из унутрашњости Србије

Регистрована политичка партија
Здрава Србија, једина изворна
у унутрашњости и прва са
седиштем у Чајетини, с цветом
дрена који је лого странке

Стране
2 и 3

Страна 23

ПОЗНАТИ О ЗЛАТИБОРУ:
МИЛАН ТУЦОВИЋ, СЛИКАР

**Заљубљеник
у златиборску
питомину**

ТЕМА БРОЈА: С ПЕНЗИОНЕРИМА НА МОРЕ У ГРЧКУ

**Пензионерска
24 дружења
с пређених
5.000 километара**

Стране 6 и 7

ПРЕДСТАВЉАМО КАФАНЕ
ЗЛАТИБОРА

**Домаћа и здрава
храна
у „Кафани код Лоја”**

Страна 18

www.zlatibor.org.rs

Turistička organizacija Zlatibor

Глас народа из унутрашњости Србије

Регистрована политичка партија Здрава Србија, једина изворна у унутрашњости и прва са седиштем у Чајетини, с цветом дрена који је лого странке

Почетком марта, новооснована политичка странка Здрава Србија (ЗС) званично је регистрована, а њено седиште је у Чајетини. Да се ова партија упише у Регистар политичких странка (на регистарском листу бр. 120), решење је 4. марта донело Министарство државне управе и локалне самоуправе, и

објављено 13. марта у "Службеном гласнику", потписао је министар државне управе и локалне самоуправе Бранко Ружић. Подсећамо да је први иницијативни скуп за оснивање Здраве Србије одржан на Духовски понедељак (Друге Тројице) 5. јуна 2017. године, у Љубишу на Златибору.

Овим је, и формално, за-

лизијацији, да боље разуме и лакше решава проблеме становништва које живи изван главног града.

Окупили смо све позитивне ефекте

Стаматовић за "Златиборске вести" објашњава главне мотиве оснивања Здраве Србије и правце њеног деловања.

стварање једне и једине аутентичне партије у западној Србији – подсећа оснивач Здраве Србије и наставља:

– У процесу формирања ове партије, имали смо на уму и сва наша политичка искуства и позитивне ефекте нашег досадашњег бављења политиком и све то уклопили у један озбиљан програм. Он је заснован на заштити државних и националних интереса, али и децентрализацији, борби против сиромаштва, борби против корупције... Партија ће тако бити и профилисана, што је у складу са нашим досадашњим радом, препознатљивим и по нашем залагању и подршци обичном човеку, заступању светосавског пута где је Србија на првом месту. Значајна подршка, пре свега у западној Србији која се потом ширила и на ниво целе земље, дала нам је за право да први пут формирамо у овом крају једну политичку странку са седиштем у Чајетини. Ово је једина изворна партија, изван Београда, у унутрашњости Србије.

Стаматовић се нада да ће за поменуте добре намере имати подршку:

– Да Србија крене једним новим путем децентрализације и опоравка кроз вековне послове којима се овде бавило становништво. Мислим, најпре, на пољопривреду и, посебно, сточарство, а сада су се, у овом модерном свету, створили прилика и услови, поготово на Златибору, али и у целој Србији, да се бавимо туризмом. То је нешто што ми нудимо као програм за опора-

„ Циљ партије је улазак у републички парламент, да се боримо за равномеран развој државе и поштовање мањих средина које бележе одличне резултате”, каже Милан Стаматовић

то на основу члана 10 Закона о министарствима, члана 26 став 1 Закона о политичким странкама, члана 23 Закона о државној управи и члана 136 став 1 Закона о општем управном поступку. Као заступник политичке странке Здрава Србија уписан је Милан Стаматовић из Чајетине, а решење о регистрацији,

кружена, односно остварена, идеја председника општине Чајетина Милана Стаматовића и његових сарадника да створе једину изворну партију у унутрашњости Србије, једну од ретких која главно седиште има изван метрополе, а свакако прву са седиштем у нашем крају, која више од других треба да допринесе децентра-

– После дугогодишњег мог искуства и рада у политици, запажених резултата на председничким изборима, као и раније, у неколико наврата, на локалним изборима, на иницијативу бројног чланства и симпатизера наше Групе грађана "За здраву Србију", и уз велику подршку грађана из целе Србије, кренули смо у

Први иницијативни скуп за оснивање Здраве Србије одржан на Духовски понедељак 5. јуна 2017. у Бошковој води у Љубишу

вак Србије. Здрава Србија ће бити заснована по принципу организовања тимова људи који хоће да уђу у партију, а не на појединцу и лидеру. Сматрам да је ово што нудимо нешто ново и за будућа времена, а партија, према свим проценама, има перспективу. За сада, судећи по интересовању значајних, озбиљних појединаца из света науке, економије, пољопривреде, спорта, уметности, за улазак у ЗС заинтересоване су структуре озбиљних и часних људи. Истина, дуго је трајало формирање, али за резултат је дало да формирамо општинске одборе од часних и поштених људи.

- На првом месту нам је интерес да у свим општинама у којима постоји могућност формирања одбора, у њих улазе заиста најчаснији и најугледнији људи из локалних заједница. Циљ партије је улазак у републички парламент, да се чује глас народа из унутрашњости Србије. Да се боримо за равномеран развој целе државе и поштовање мањих средина које бележе одличне резултате. Има много мањих средина које су по резултатима пример за целу Србију, а могу послужити као модел добре праксе целом свету. До сада смо те најте-

же административне послове превазишли и једна смо од ретких политичких партија која је скупила 10.000 потписа, па у складу са важећим законом, и регистровала партију. То нам даје гаранцију да ће сви они људи који су дали подршку, сутра бити и активни чланови. То је пут и перспектива Здраве Србије. Радили смо на томе како да се партија мар-

товић одговара да она и даље остаје део тог савеза: - Свако у Савезу за Србију има своју самосталност и свој идеолошки програм. Ако су чланице савеза идеолошки различите, у једном смо јединствени: да се дође до промене власти на изборима уз поштовање демократских принципа, уз јавност бирачког процеса и сређивање бирачких списко-

власти доћи до поштених избора. - Власт је све институције централизоване на шта нема право. Под тренутним условима илузорно је изаћи на изборе, ниједна опозициона партија то неће прихватити, јер је све у рукама једне партије и једног човека. А ако опозиција не изађе на изборе то не даје легитимитет ономе ко освоји власт. Та власт неће бити подржана од међународне заједнице, а то није добро за Србију, јер ће се стварати тензије и отворати могућности за додатне поделе. Сада је Србија подељено друштво, што најмање одговара нама Србима, а највише неким страним интересима или сепаратистима. Тако да ми морамо наћи начин да се договоримо, ујединимо по овим питањима како се касније не бисмо делили. Све што се затим буде дешавало ићи ће на терет онога ко је на власти, јер он прави амбијент, одређује правила, показује да ли је толерантан. А сада је овде све у рукама СНС-а и Александра Вучића који сам мора да се определи да ли ће да пружи руку помирења и помири српски народ или ће додатно да га подели - сматра Милан Стамаговић.

3. В.

„ Да Србија крене једним новим
пућем децентрализације
и ојоравка кроз вековне полове
којима се овде бавило
стајановништво „

кетиншки промовише и оно што је интересантно, одабрали смо цвет дрена за лого партије. Сам назив Здрава Србија, са цветом дрена, указује на здраву Србију, здраву партију. То народно поређење "здрав ко дрен" кроз векове се користило за некога ко је чврст, постојан, истрајан - напомиње председник општине Чајетина.

Остајемо део Савеза за Србију

На питање "Златиборских вести" какав ће однос Здрава Србија убудуће имати са Савезом за Србију (СзС), Стама-

ва. У томе се сви слажемо, и по питању очувања Косова и националних интереса, ту нема разлике између чланица савеза. На поменутих принципима треба да се прошири и обједини опозиција, да дођемо до избора и поштене изборне утакмице како сутра нико не може да оспорава било кога ко је изабран.

Има ли опозиција шансу на изборима уз овакав однос власти, питамо председника, који каже да је сада важно јасно поставити рок за формирање групе која ће заједно са опозицијом и странком на

Блиске духовне везе Хиландара и Чајетине

Делегација општине Чајетина, у којој су били представници локалне самоуправе, привредници, лекари и други, посетила светогорски манастир. – „Идемо ка остварењу циља који смо зацртали: да омогућимо свим мештанима општине Чајетина који хоће и желе да посете Хиландар”, изјавио у Хиландару Милан Стаматовић

У манастиру Хиландару на Светој Гори, једном од најзначајнијих средишта српске духовности и културе, боравила је 23. и 24. марта делегација општине Чајетина, локалне самоуправе која је појединачно највећи донатор обнове Хиландара.

Ту светињу посетили су овом приликом представници чајетинске општине Милан Стаматовић и Арсен Ђурић са сарадницима, привредници нашег краја, петорица лекара, свештеник златиборске цркве Ненад Ивановић, професори и други наши угледни људи који су у вери. Као и током ранијих оваквих посета, братство манастира срдечно је дочекало госте из општине с којом Хиландар већ годинама развија блиске духовне везе.

Овај манастир, подсећају историјски извори, обновили су на рушевинама старијег храма 1196. године велики жупан Стефан Немања (у монаштву Симеон) и његов најмлађи син Растко (Свети Сава), који су створили самосталну средњовековну српску државу и аутокефалну Српску православну цркву (чијих осам векова аутокефалности обележавамо у овој години). Хиландар је највећи просперитет доживео у време цара Душана када је Света Гора дошла под његову власт. Током веко-

ва турске владавине Хиландару су помагали руски цареви и молдавски кнежеви, а српски патријарси из Пећи у 17. веку. Оснивањем нове српске државе у 19. столећу учвршћена је дуга традиција блиских веза Србије са Хиландаром. Манастир се од 1988. године, заједно са осталим светогорским, налази на Унесковој листи светске баштине. У њему је очувана најбогатија колекција оригиналних старих рукописа, икона и фресака, тако да у данашње време представља најзначајнију ризницу српске средњовековне културе. Након катастрофалног пожара који је марта 2004. захватио Хиландар, радови на његовој обнови почели су 2006. и многи су притекли у помоћ, а општина Чајетина је исказала из-

узетну солидарност, у више наврата помажући обнови и дајући немерљив допринос.

Манастирску цркву откључао председник

По овом доласку у манастир, након предаје дарова и помоћи које су донели Хиландару и добродошлице домаћина, гости из Чајетине имали су прилику да обиђу готово сваки кутак храма. Поред манастирске цркве, коју је симболично откључао председник Стаматовић, обишли су и бунар Светог Саве: предање каже да је воду у том бунару пронашао Свети Сава приликом градње манастира крајем 12. века, она је и данас жива и сматрају је чудотворном, а налази се испод прозора келије где се

1200. године упокојио Свети Симеон Мироточиви. Видели су Чајетинци и чудотворну лозу Светог Симеона, малину коју је засадио цар Душан, костурницу, чесму подигнуту у част краља Александра Карађорђевића, винарију где су дегустирали вино које се овде производи и делом користи за манастирске потребе, а делом пласира на тржиште...

Изјаву на Хиландару поводом ове посете за „Златиборске вести“ дао је председник општине Чајетина Милан Стаматовић. По његовим речима, ова локална самоуправа са својим грађанима и становницима околних места сваке године два пута долази на Хиландар.

– Настојимо да чувамо духовне везе и блиско сарађујемо са Хилан-

Ђурић: У организацији општине Чајетина Хиландар до сада посетило преко 1.000 људи

Заменик председника општине Чајетина Арсен Ђурић подсећа за „Златиборске вести“ да је ово још једна у низу посета коју општина Чајетина организује манастиру Хиландар. – Драго ми је да је од ових 60 људи, који су дошли, највећи број овде први пут и ми се трудимо да сваке године барем једном, а некад и два пута годишње доводимо људе у највећу српску светињу. До сада је преко 1.000 људи у организацији општине Чајетина посетило манастир Хиландар. Наставићемо то да чинимо и у наредном периоду. Донирамо Хиландару и финансијска средства, помажемо обнови. А једна од помоћи коју општина Чајетина пружа су и доласци деце са Косова и Метохије и Републике Српске у организацији Хиландара, коју ми смештамо на Златибору – напомиње Арсен Ђурић.

даром. Идемо ка остварењу циља који смо зацртали: да омогућимо свим мештанима општине Чајетина који хоће и желе да посете Хиландар. А увек се трудимо и да

овде помогнемо шта можемо. Помажемо јер сматрамо да Хиландару, као средишту српске духовности и културе, увек треба помоћи. То је дужност сваког Србина, сваке локалне самоуправе, дужност државе Србије. Имамо дугорочне планове сарадње са Хиландаром, тако да се наша добра сарадња са највећом српском светињом и даље наставља – рекао нам је Стаматовић помињући и помоћ општине за одмор деце из српских енклава у сарадњи са Хиландаром.

Посебан статус за групу из Чајетине

Посета гостију из Чајетине светогорском манастиру завршена је пријемом код игумана Хиландара архимандрита Методија Мар-

ковића. Игуман Методије, који је Чајетину као једину локалну самоуправу већ походио и која му је доделила своје најзначајније општинско признање, 'Златиборску повељу', на овом пријему је рекао: – Ми бисмо волели да овде примимо више гостију, али имамо нека ограничења, сваке године има све више поклоника и морамо да нађемо неку меру. Али кад нам долази група из Чајетине, онда нема

ограничења, ви имате посебан статус. Не можемо вам се одужити колико сте нам помагали, а и ви нас лепо дочекујете – казао је високопреподобни архимандрит Методије, који је сваком госту на пријему уз благослов поконио монографију манастира и иконе Господа Исуса Христа Спаситеља, Пресвете Богородице Тројеручице, Светог Саве и Светог Симеона Мироточивог. **З. В.**

Пензионерска 24 дружења с пређених 5.000 километара

Чајетинско удружење обезбеђује дружења и излете за старије, али и огревно дрво, свињске полутке, пакете помоћи, лекарске прегледе, одлазак у бање...
– За вансезонски десетодневни боравак у Грчкој по цени од 75 евра већ 20 уписаних

Општинско Удружење пензионера у Чајетини једно је од најактивнијих у Србији. Пензионери окупљени око овог удружења путују, друже се, учествују на разним такмичењима, културним и спортским догађањима.

О погодностима које припремају за своје чланове за „Златиборске вести“ говори је председник удружења Славко Пантовић. Он је на заједничкој седници општинских одбора ПУПС-а и Удружења пензионера општине Чајетина поднео извештај о раду за 2018. и представио програм рада за 2019. годину.

У извештају за претходну годину су наведене све реализоване активности, почев од организованог снабдевања огревним дрветом, испоруком пакета помоћи угроженим пензионерима, спровођења лекарских прегледа, па све до генерацијских дружења и учешћа на Олимпијади трећег доба.

Према Пантовићевим речима, приоритет у протеклој години је била набавка огревног дрвета за коју је владало велико интересо-

Славко Пантовић

вање. Испоручено је 253 метра кубна огревног дрвета које су пензионери платили у 12 месечних рата, а заинтересованих је било и за куповину свињских полутки које су могли платити преко административне забране у три месечне рате. Удружење се трудило да помогне најугроженије пензионере општине Чајетина, не условљавајући да лице коме се помоћ упућује буде и члан удружења. Подељено је 20 пакета са основним животним намирницама и средствима за личну хигије-

ну онима којима је та помоћ била најпотребнија, а на основу предлога председника месних одбора. Свој допринос дао је и Црвени крст Чајетина који је припремио 14 пакета помоћи.

Презадовољни бањом

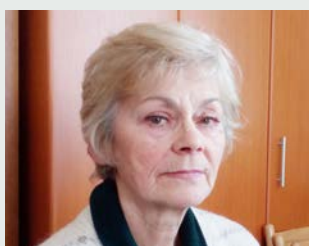
Оно што је пензионерима од велике важности је одлазак у бање. Удружење је обрађивало чак 81 захтев за бањско лечење, а право на рехабилитацију о трошку ПИО Фонда добило је 27 пензионера. „Мислим да смо прошле године

први пут добили мало више места за бањско лечење него раније. Наши људи су то углавном искористили и сви су презадовољни бањом у којој су били. Имали су могућност избора и одлазили у оне центре за које су били заинтересовани, а по препоруци лекара“, каже Пантовић.

Оно чему се пензионери највише радују су дружења и излети, а било је и оних који су себи могли да приуште и летовање. Са овом праксом ће се наставити и убудуће, као и са мноштвом других активности предвиђених планом за 2019. годину.

„Прошле године смо били на 24 дружења, на којима је путовало 947 пензионера. Превалили смо пут од близу 5.000 километара. Били смо и на мору, у Ђеновићима у Црној Гори где је прошле године летовало 38 пензионера. Цена преноћишта са два obroка износила је 17 евра дневно и плаћано је на шест рата до поласка. Надамо се да ће ускоро стићи понуда и за ову годину, мада се људи прилично интересују и за Грчку. Цене у вансезони су веома повољне. За десетодневни боравак треба да се

Ангелина Тијанић

Путовања у старости много значе

Видомир Лучић

„На дружењима нам буде много лепо. Нама друго ништа и не треба», каже Ангелина Тијанић која је од 2012. учлањена у чајетинско Удружење пензионера

Удружење пензионера општине Чајетина и током минуле године окупљало је своје чланство и настојало да најстаријој популацији уопштину и олакша заслужене пензионерске дане. Чајетински пензионери су задовољни чланством, о чему сведоче и њихови коментари.

Ангелина Тијанић се у удружење учланила 2012. године првенствено како би могла на више месечних рата набавити огрев и зимницу, али и путовати на генерацијска дружења.

„У овим годинама много значи када можеш негде да одеш. Пут нам буде обезбеђен, а остало платимо сами. На дружењима нам буде много лепо. Нама друго ништа и не треба. Упутила бих позив свима који желе

и воле да се друже да нам се придруже. Често гледам и на телевизији да се овакви сусрети организују у целој Србији, што је веома лепо и занимљиво. Па зашто се не бисмо и ми дружили“.

Видомир Лучић удружењу се прикључио одмах након пензионисања. Каже да се сви програми успешно спроводе, али да има и проблема.

„Није циљ да буде боље само нама пензионерима, већ и нашој деци. Треба се дружити, наравно, искористити то још неку годину. Међутим, најважније је да се пензионерима обезбеде услови за нормалан живот. Да имају средства да купе оно што им треба. Има људи који примају пакете помоћи. Треба свима изаћи у сусрет, колико ко може. Они су задовољни. Али има и оних који негодују, а то су они који имају много више“, додаје Лучић још једном указујући на значај подршке пензионерима са најнижим примањима.

Д. Росић

издвоји око 75 евра, а у цену су укључени и трошкови превоза. Спискови се већ праве, а до сада је уписано преко 20 пензионера“, истакао је Пантовић, додајући да је у протеклој години организован излет у Вишеград, пловидба Дрином, посета цркви у Старом Броду, месту страдања српског народа у Другом светском рату. На овом излету било је укупно 50 пензионера.

Пет кореографија фолклорне секције

Онима који воле песму и игру омогућено је да се прикључе фолклорној секцији која броји 25 чланова. Пробе се одржавају средом у 18:30 у просторијама клуба удружења, а тренутно увежбавају пет кореографија. Секција се недавно прикључила и певачка група „Распевани Златибор“.

Чајетински пензионери радо

учествују у различитим спорто-рекреативним активностима. Редовни су учесници Олимпијаде трећег доба и могу се похвалити добрим пласманом. Ове године петочлана екипа постигла је задовољавајући пласман, имајући у виду да су били рангирани у горњем делу табеле.

Да са чајетинским Домом здравља негују добру сарадњу потврђује податак да су током прошле године у четири наврата

организоване посете лекарских екипа. У просторијама Удружења пензионера вршило се мерење крвног притиска и шећера у крви, као и офталмолошки прегледи уз могућност куповине наочара на више рата.

Велика подршка локалне самоуправе

Једна од активности која ће ове године бити организована по први пут, а која завређује пажњу,

је акција пошумљавања на Златибору.

„Мислим да се то организује први пут откада удружење постоји. Та акција је замишљена тако да не пошумљавамо само ми стари већ да нам се, у сарадњи са спортским клубовима, придруже и млади“, каже Пантовић.

Ово су само неки од начина који ће суграђанима допринети да своју старост проведу достојанствено, а председник удружења је указао и на добру сарадњу са локалном самоуправом која пружа велику подршку у реализацији заједничких планова, а све у циљу унапређења рада удружења. На подручју општине тренутно има 3.800 пензионера, од којих је у удружење учлањено нешто више од 500, с тим што ће се у будућности активније радити на omasовљењу чланства.

Драгана Росић

Представници општине Чајетина на „МИТТ 2019.“ сајму у главном граду Русије

Златибор на сајму туризма у Москви

Учешће на овом престижном туристичком скупу био је сјајна прилика да се руско тржиште упозна са атракцијама, активностима и видовима туризма које Златибор нуди, али и са понудом екскурзија, хотела и других видова смештаја

Председник општине Чајетина Милан Стаматовић и заменик председника Арсен Ђурић, који су били у радној посети московском сајму, имали су ту повољне састанке за туризам Златибора и за инвестиције у ову делатност на подручју наше општине

Сајам туризма у Москви успешно је протекао за представнике делегације општине Чајетина и ТО Златибор који су на овом сајму у оквиру штанда националне туристичке организације презентovali понуду златне планине.

Учешће на престижном московском туристичком скупу „МИТТ 2019.“ био је сјајна прилика да се руско тржиште упозна са атракцијама, активностима и видовима туризма које Златибор нуди, али и са понудом екскурзија, хотела и других видова смештаја.

Штанд „златне планине“ на московском сајму

Прва два дана сајма била су сервисана за пословне посетиоце, а највеће интересовање било је за понуду Златибора у домену спортског, верског и културног туризма. У том духу, председник општине Чајетина Милан Стаматовић и заменик председника Арсен Ђурић, који су били у радној посети московском сајму, имали су низ интересантних и повољних састанака за туризам Златибора и

за инвестиције у ову делатност на подручју наше општине.

На састанку са господином Ратком Читаковићем, директором и власником „Р-турса“, договорен је наставак дугогодишње сарадње и утврђене могућности на којима би се могло радити у будућности. С тим у вези наглашена је потреба подстицања и развијања спортско-рекреативног центра и хале на Златибору.

Такође са туризмом у вези, уследило је остваривање контакта и састанак са господином Игором Тсуранковим, управником туристичке агенције из Минска (Белорусија). Том приликом договорено је да се током предстојећег сајма туризма у Минску, у априлу ове године, организује промоција туристичких потенцијала и привреде Златибора, те са представницима туристичке привреде Белорусије размотре могућности инвестиција на територији општине Чајетина.

Своју понуду на овогодишњем „МИТТ“-у Туристичка организација Србије употпунила је понудом специјалитета српске кухиње у духу слогана „храна са душом“. Томе се и Туристичка организација Златибор придружила понудом златиборских специјалитета „Златиборац“ у духу традиције и са укусима здраве природе.

Т. О. З.

Између веома добре туристичке зиме и предстојеће летње сезоне, од које много очекује, Златибор ово краткотрајно затишје у вансезони користи да страном и домаћем тржишту представи своју понуду за лето. Сајмови и промотивне активности током марта били су важна преокупација запослених у Туристичкој организацији Златибор. После запаженог наступа на највећем сајму туризма југоисточне Европе одржаном у Београду, март су обележили велики међународни сајмови у Берлину и Москви.

– Златибор је успешно наступио на оба та значајна сајма. Представљена је наша понуда за летњу сезону и наишли смо на велику заинтересованост гостију из многих држава. Добар глас о Златибору свуда се проширио. То обећава још једно веома успешно лето и одличну туристичку годину – каже о томе за „Златиборске вести“ Владимир Живановић, директор ТО Златибор.

Планина уређена и освежена

И док на туристичком скуповима траје промоција златиборске летње туристичке сезоне, паралелно с тим обављају се пролећни радови на уређењу туристичког центра Златибора. Планина уређена и освежена треба да дочека сунчане пролећне дане и нове навале туриста, напомиње Живановић.

Расте интересовање у свету за одмор на „Златној планини“

Сајамска представљања у светским метрополама показала заинтересованост за Златибор организатора путовања из Кине, са Блиског истока, из Русије, Мађарске, Пољске...

Владимир Живановић, директор ТО Златибор

– А доласку већег броја иностраних гостију обично претходе студијске посете новинара и туроператора из тих држава. Тако је, на пример, било са представницима националне телевизије Кине који су у ударним терминима емитовали прилоге о лепотама и атракцијама Златибора, после чега је уследила масовна посета туриста из те најмногљудније земље. Овог пута за април је предвиђена студијска посета новинара и туроператора из Мађарске, а договорен је и долазак на Златибор неколико већих група мађарских туриста. И продуценти ТВ канала „ТВП“ из Пољске намеравају да у оквиру своје путопис-

не емисије направе репортажу о Златибору као једној од најпосећенијих дестинација у Србији. За месец мај планирамо потписивање протокола о сарадњи са Херцег Новим из Црне Горе и Требињем из Републике Српске. Тиме успостављамо блиске везе са овим градовима и њиховим туристичким организацијама, а све је то и у склопу наших промотивних активности – додаје директор ТО Златибор.

Нова дестинација великих могућности

Док су на сајму туризма у Москви челни људи општине Чајетина имали значајне састанке са представницима руске и белоруске туристичке привреде, на „ИТБ“ сајму у Берлину, једном од највећих у свету одржаном од 6. до 10. марта, ТО Златибор је представила потенцијале планине и заинтересовала многе туроператоре, организаторе семинара и конгреса, медије, блогере. За понуду најпосећенијег планинског центра Србије овде су се посебно интересовали велики организатори путовања из Кине, као и са Блиског истока на чијим балканским турама Златибор све чешће проналази своје место. Агенције из Пољске, нарочито оне које се баве организацијом семинара и конгреса, такође су доживеле Златибор као нову дестинацију великих могућности, с привлачним хотелима високе категорије. Наравно, и многи љубитељи туризма из Немачке и других држава западне Европе распитивали су се на сајму у Берлину за понуду „златне планине“, а посебно за ауто-камп „Златибор“ који њихове групе сваке сезоне привлачи.

Представљање наше планине на берлинском сајму

Пролећно буђење Златибора

Пролећно буђење цвет испод преосталог снега, разливају се воде ливадама, све јаче сунце отапа последње трагове зиме... Буди се с првим пролећним данима природа Златибора, спремна да ускоро, кад озелени, прикаже сву своју раскош. Пространа поља крај спортских терена код магистрале у бојама су израслог каћуна, весника пролећа. Док оголела шума још спава, невољна да овако рано олиста, овде се шири самоникли тепих овог необичног цвећа. Кажу да каћуне неко и шафраном зове. На Златибору, планини четинара, своју виталност ових дана приказују и шишарке. Свежином привлаче, било да су негде у шуми или надомак Рибничког језера. Свеже као да дуга снежна зима није иза њих. Време је променљиво, дани накратко топли па онда нагло захладне, некад и снег одједном завеје. Али сунчаних периода је све више, као доказ да зима полако измиче. На Златибору је она протекла уз довољно снега, рај за скијаше и бордере, уз веома добру туристичку посету. Сада траје кратко затишје, а затим брзо наступају пријатни пролећни дани током којих туристи, домаћи и страни, масовно долазе да шетају, удишу мирисе, уживају у видцима и природи Златибора. Све је то увод у летњу сезону коју увек овде обележава изузетна посета и атрактивни културно-забавни садржаји манифестације „Златиборско културно лето”. З. В.

Пландовање на мартовском сунцу

Мартовско сунце је варљиво, олако се сакрије иза облака и онда на планини брзо захладни. То, међутим, не смета стаду говеда које је већ ових дана пландовало на једној ливади надомак Златибора. С погледом на златиборске хотеле и апартманска насеља, у пријатном дану, без страха од ђуди превртљиве Баба-марте. За то време воде су надолазиле од снега који се на планини отапао. Стара Јокина ћуприја огледа се по сунчаном времену у водотоку који под њом протиче. Рибничко језеро привлачи својом воденом моћи и јединственом лепотом. Цветни весници пролећа одолевају последњим трзајима минуле зиме. Путујемо сликом и речи кроз природу Златибора, пробуђену првим данима пролећа.

З. В.

Извођачи спремни за подизање нових 17 стубова гондоле

Мислим да ће се до краја марта кренути са радовима, од Рибничког језера према Торнику – каже директорка ЈП „Голд гондола Златибор” Бојана Божанић

Голд гондола Златибор” неће бити само најатрактивнија туристичка понуда у овом делу планете – биће то најдужа панорамска гондола на свету која ће притом испуњавати све еколошке захтеве. Пре свега, највећи број гостију ће до врха Торника, уместо аутомобилима, да долази овим превозним средством које ће у почетку да покреће струја. План је да касније гондолу покреће соларна енергија.

Директорка ЈП „Голд гондола Златибор” Бојана Божанић у разговорима са пословним партнерима и новинарима наглашава да ће ово превозно средство бити еколошко и енергетски ефикасно. Притом ће бити и у складу са природним окружењем.

Бојана Божанић

„Сама гондола је еколошка. Ми планирамо да у наредном периоду користимо обновљиве изворе енергије, како за покрећање гондоле тако и за све пратеће садржаје. Почетна станица, односно објекти који ће се налазити непосредно уз почетну станицу, водиће рачуна да се користи зелена енергија и да у потпуности све буде у духу обновљивих извора, односно сагласја човека и природне околине”, каже директорка „Голд гондоле”.

Подсећа да је до сада завршена почетна и последња станица гондоле и подигнуто 19 стубова. Оно што предстоји на пролеће је подизање још 17 стубова, обзиром да је захтев поднет и да је документација комплетно припремљена.

„Мислим да ће се до краја марта кренути са радовима на ових 17 стубова, од Рибничког језера према Торнику. Ту ће бити нешто тежа траса. Пре неколико дана смо имали састанак са из-

вођачима радова, договарали се о даљим радовима, о активностима и плановима како ће се подизати стубови управо на том мало стрмијем делу трасе. У сваком случају, извођачи су спремни и очекују ту грађевинску дозволу како би кренули са припремом терена”.

Очекује се и добијање дозволе за међустаницу, а Божанићева са жаљењем истиче да се ситуација није померила са „мртве тачке”.

„Не зависи ништа од општине Чајетина, не зависи ни од „Голд гондоле”. То је поступак који треба да се заврши у Управном суду у Крагујевцу, и жалба на коју треба

да се одговори у Републичком геодетском заводу. Рокови су поприлично дуги. У пракси, управни суд води поступке најмање три, а често пет и више година. Видећемо да ли ће тако бити и у нашем случају, с обзиром да већ три и по године чекамо да се тај поступак покрене”, истиче Божанићева. Додаје да је општина Чајетина спремна да уведе извођаче и на последњем делу трасе како би се радови спроводили истовремено. Ако би ове две дозволе пристигле у исто време, радило би се у синхронизитету, а гондола би била стављена у функцију до краја године. Драгана Росић

У пролећно уређење кренули од Краљевог трга

Пријатне температуре и повољни временски услови омогућили су радницима КЈП „Златибор” да започну уређење јавних површина у Чајетини и Златибору. Најважнији послови су поправка каменних плоча на Краљевог тргу и крпљење ударних рупа на главним саобраћајницама.

„Кренули смо са радовима у уређењу Краљевог трга на Златибору, на поправци каменних плоча које су током зиме због великих мразева оштећене и денивелисане. У склопу тога смо одрадили и поправку ударних рупа на главним саобраћајницама на Златибору и у Чајетини. То ће се,

сходно времену, и даље радити”, каже Тома Туцовић, руководилац грађевине и механизације у КЈП Златибор.

Крпљење ударних рупа одрадиће се дуж старог пута кроз Мачкат, као и на другим саобраћајницама које то захтевају. Пошто се очекује још таласа снега, радови ће бити извођени сходно томе.

„Што се тиче других активности, чим дозволи време кренућемо са чишћењем јавних површина од ризле и соли које су се нагомилале у току зимског периода. Са пролепшањем

времена радиће се редовне активности. Након чишћења соли и ризле уследиће прање улица и уређење јавних површина, паркова...”, додаје Туцовић.

Тома Туцовић

Редовно се врши прикупљање и одвожење кабастог отпада који се током зиме нагомилао на појединим локацијама у Чајетини и на Златибору. Садржај црева на јавним површинама, како наводе у КЈП, мораће да сачека лепше време, али се са набавком садног материјала и родне земље већ кренуло.

Драгана Росић

Национална служба запошљавања је 22. фебруара расписала јавне позиве и конкурсе за реализацију програма и мера активне политике запошљавања у складу са Националним акционим планом запошљавања и са Планом НСЗ за 2019. годину. Расписано је 12 јавних позива и конкурса, углавном усмерених на приватни сектор. У сарадњи са општином Чајетина, са којом годинама има одличну сарадњу, НСЗ филијала Ужице је крајем фебруара одржала презентацију свог програма.

Реч је о програмима који се односе на додатно образовање, доделу субвенција за samozapošljavanje, доделу субвенција послодавцима за отварање нових радних места за теже запошљиве категорије лица, за програме преквалификације, програме приправника са средњим и високим образовањем, програме стручне праксе, програме обуке за познатог послодавца као и програме и мере усмерене на особе са инвалидитетом.

„Прошле године смо имали изузетно успешну реализацију свих програма и мера, успели смо да обухватимо преко 900 лица са евиденције незапослених свим нашим програмима и мерама. Значајно смо утицали на смањење броја незапослених лица. Тренутно се на евиденцији налази 9.260 лица на територији целе филијале Ужица, од тога је 493 у Чајетини. У свим општинама округа, па и у Чајети-

Општина финансира јавне радове за незапослене

Радољуб Шуљеварић, Зорица Милошевић и Бојана Божанић

ни, забележено је смањење броја лица на евиденцији у односу на 2018. годину,“ каже Зорица Милошевић, директорка НСЗ филијала Ужице.

Иначе, сарадња општине Чајетина са НСЗ је изузетно добра кроз све програме које делимично или у потпуности финансира општина, а уз техничку подршку ужичке филијале, каже Бојана Божанић, председница Савета за запошљавање општине Чајетина. Сваке године се планови усклађују са плановима НСЗ-а, али се прати и кретање на нашем тржишту.

„Што се тиче јавних радова, за ову годину нису у оквиру Националног плана опредељена средства, али је општина Чајетина имала и ту праксу јавних радова која се показала као јако добра и корисна за наша јавна преду-

зећа. Ми смо определили средства у износу од 100 одсто за финансирање таквих програма, конкретно програма јавних радова у трајању од 36 месеци.“

Поред средстава које за мере запошљавања опредељује НСЗ, општина Чајетина је ове године определила три милиона динара, са могућношћу да се ребалансом, уколико се укаже потреба, издвоје додатна средства.

„Показао се као пун погодак начин запошљавања или стручног усавршавања младих да у пракси примене оно што су учили на својим факултетима, вишим или средњим школама, Као и пружање могућности теже запошљивим групама да оформе неке своје бизнисе и активности како би могли да прехране своју породицу, да се баве оним што знају да раде, да буду сами

своје газде. Имали смо доста примера да су незапослена лица искористила иницијална средства из програма за samozapošljavanje једне године, па касније се пријавили и за програме отварања нових радних места. Заиста су се ти програми показали јако добри“, сматра Бојана Божанић. „Неретко и ми тражимо послодавце, покушавамо да на све начине спојимо младе људе и послодавце у вези стручне праксе или samozapošljavanja. Било би добро када би имало више оваквих програма, али и људи са којима је тако лако сарађивати као што је случај са запосленима у ужичкој филијали НСЗ-а. Тада би имало мање незапослених, а локалне самоуправе би сигурно биле успешније.“

У протеклој години је око 60 лица са територије општине Чајетина успешно искористило средства из програма запошљавања. Лица која се налазе на евиденцији НСЗ-а у Чајетини, а заинтересована су за наведене мере подршке за 2019. годину, могу се јавити чајетинском огранку филијале где ће добити сва потребна обавештења.

Мирјана Ранковић
Лувковић

Повећани подстицаји за пољопривреднике

Почетком 2019. године изашла је Уредба о расподели подстицаја у пољопривреди и руралном развоју за 2019. годину. Опредељени буџет Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде је 51,7 милијарди динара што је за око 7,6 милијарди динара више него претходне године. Новчана средства по основу субвенција увећана су за 7,2 милијарде. Један део средстава у оквиру буџета опредељен је за подстицаје који нису исплаћени из претходних година и то: премија за млеко, исплате основних подстицаја по хектару, подстицаји за квалитетна приплодна грла, подстицаји за тов, а и за исплату захтева по основу мера руралног развоја и кредитну подршку.

Када су у питању подстицаји који се односе на сточарску производњу, у 2019. години дошло је до одређених промена које су утицале на остваривање права на подстицаје у овој области. Подстицаји за тов говеда тј. за говеда преда-та кланици ове године су повећани и износе 15.000 динара по грлу, с тим што су се критеријуми променили, па сада по основу пољопривредници који имају регистровано газдинство у активном статусу да би остварили право на субвенцију подношењем захтева морају да испуне услов да по захтеву поднесу за минимум три товна грла (јунета) и то максимум три пута у току године. За тов јагдади, јаради и свиња услови су остали непромењени, па је тако новчани износ по том основу по грлу које је предато кланици 2.000 динара за минимум десет грла предатих кланици, изузев код свиња

где подстицај по грлу износи 1.000 динара. Подстицаји за краве за узгој телаци за тов, како се код пољопривредника користи интерно назив за овај подстицај (подстицај за неуматичне краве), ове године је повећан и износи 20.000 динара по крави, али за минимум две краве отелјене у периоду 01.07.2018. до 30.06.2019. године. Подстицаји за пчеларство и ове године износе 720 динара по кошници пчела, а минимум да би се поднео захтев за овај подстицај је 30 кошница на пољопривредном газдинству у активном статусу. Подстицаји за квалитетна приплодна грла у говедарству остали су 25.000 динара по грлу, а у овчарству 7.000 динара. У маргиналним подручјима, где спада и општина Чајетина, услов да би се остварио подстицај по овом основу је:

- 1) три квалитетне приплодне млечне краве, а највише 300 квалитетних приплоних млечних крава; за подручја са отежаним условима рада у пољопривреди за најмање две, а највише 300 квалитетних приплоних млечних крава
- 2) три квалитетне приплодне товне краве или бика
- 3) 30 квалитетних приплоних оваца или овнова, а за подручја са отежаним условима рада у пољопривреди најмање десет квалитетних приплоних оваца или овнова
- 4) десет квалитетних приплоних коза или јарчева, а за подручја са отежаним условима рада у пољопривреди најмање пет квалитетних приплоних коза или јарчева
- 5) десет квалитетних приплоних крмача или нерастова.

На број квалитетних приплоних грла у оквиру сваке вр-

сте не утиче међусобна полна припадност грла. Премија за млеко и даље је остала седам динара по литру.

Основни подстицаји за биљну производњу (субвенција по хектару) износе 4.000 динара по хектару + подстицај за гориво по хектару. Захтеви по овом основу се подносе подручној Управи за трезор почевши од 1. марта све до краја априла. Ове године регрес за трошкове осигурања за газдинства са територије Златиборског округа износиће чак 70 одсто, а захтеви се предају исто код Управе за трезор на подручној општини.

У оквиру мера руралног развоја одвојена су средства од 4,78 милијарди динара. У оквиру ових мера планирана је подршка за инвестиције у физичку имовину за куповину нових машина и опреме, набавку приплоних грла, подизање вишегодишњих засада. Подстицаји планирани по овом основу износиће до 65 одсто у маргиналном подручју.

Ове године, као и претходних, средства су опредељена за подршку младима тј. за младе пољопривреднике старости од 18 до 40 година. Ти подстицаји се односе на новорегистрована пољопривредна газдинства за различите инвестиције у пољопривредној производњи и износе до 75 одсто од висине дозвољених трошкова. Ове године издвојена су и средства за кредитну подршку са ниским каматном стопом и са роком враћања до 60 месеци, уз годину дана грејс периода.

Препорука за пољопривреднике са територије општине Чајетина који планирају куповину и планирају коришћење подстицаја по овим основама је да се обрате код Привредног друштва за развој пољопривреде „Златиборски еко аграр“ д.о.оу Чајетини, јер се на тај начин могу адекватно информисати и добити упутства како да остваре право на субвенцију и избегну евентуалне грешке које могу довести до губитка основа за коришћење подстицаја.

Спец. инж. Иван Гујаничић
стручни сарадник за пољопривреду
ПД“Златиборски еко аграр“ д.о.о.

Лоше животне навике погодују карциному

‘Код карцинома плућа, који предњаче, у 90 одсто случајева узрок је пушење дувана’, упозорава др Гордана Бојовић

У Србији се годишње у просеку дијагностикује око 36.000 нових случајева малигних болести, док од рака умре више од 20.000 људи. Водећи узроци оболевања и умирања од рака у нашој земљи готово су идентични водећим узроцима оболевања и смртности од малигних тумора у већини земаља у развоју, говоре подаци Института за јавно здравље Србије поводом обележавања месеца борбе против рака. Мушкарци у нашој средини највише оболевају и умиру од рака плућа, дебелог црева и простате. Код жена малигни процес је најчешће локализован на дојци, дебелом цреву, плућима и грлићу материце, који су и најчешће узрок смртог исхода од рака.

Србија се према најновијим проценама, а међу 40 земаља Европе, сврстава у групу земаља са средњим ризиком оболевања (налази се на 12. месту) и високим ризиком умирања од малигних болести у Европи (на другом месту, одмах после Мађарске).

– Кад кажемо канцер, то значи абнормално умножавање канцерогених ћелија које се шире из ткива у ткиво. Колико се више шире толико захваћају више органа. Шта је узрок да одбрана нашег организма не успе да уништи те абнормалне

Др Гордана Бојовић

ћелије? То су фактори ризика, односно начин понашања, стил живота, окружење, који доведу до тога да нам падне отпорност и онда се ћелије абнормално умножавају – објашњава начелница Опште медицине Дома здравља Чајетина др Гордана Бојовић, напомињући да је наслеђе само 10 одсто фактора ри-

зика за настанак неке болести. Све остало су лоше животне навике, као што су пушење дувана, алкохолизам, изложеност вирусним инфекцијама, гојазност, неправилна исхрана, смањена физичка активност. Избацивањем ових фактора ризик оболевања

приписују већем броју попушених цигарета. Ту је грешка. То могу бити први симптоми карцинома, тако да су пушачи од 18 до 20 одсто у већем ризику за оболевање од људи који не конзумирају цигарете – упозорава докторка Бојовић.

На приближно две трећине фактора ризика, који су одговорни за настанак рака, могуће је утицати, мењати их или их потпуно елиминисати. У великом броју случајева малигне болести су излечиве, уколико се открију на време. Због тога лекари апелују на све да редовно посећују свог изабраног лекара, дају себи шансу и буду бржи од болести. Превенција малигних болести има огроман јавноздравствени потенцијал и представља најефикаснији приступ у контроли малигних болести. Уколико до болести ипак дође, њен је исход могуће побољшати раним откривањем, адекватним лечењем и рехабилитацијом, уз одговарајуће палијативно збрињавање. **Драгана Росић**

од карцинома био би смањен за 30 одсто.

– Код карцинома плућа, који предњаче, у 90 одсто случајева узрок је пушење дувана. Основни симптоми су продуктиван кашаљ и гушење. Међутим, код пушача се дешава да они тај кашаљ приписују цигаретама, а када постане продуктивнији то

Папирне рецепте заменили електронски

Од 1. марта папирни рецепти у свим домовима здравља у Србији су отишли у заборав. Заменили су их електронски чијим се издавањем постижу значајне повољности: мање гужве у ходницима, значајне уштеде јер пацијенти не плаћају партиципацију, а лекари су ослобођени административних послова и имају више времена да се посвете пацијентима. У Дому здравља Чајетина издавање електронских рецепата за хроничну терапију почело је пре око годину дана, а почетком марта папирни рецепти су потпуно укинута.

– Наши пацијенти су навикли на писање хроничне терапије. Обрасци у папирној форми више не постоје, тако да и акутна и

Др Мирјана Ђуровић

досадашња хронична терапија одмах иде електронским путем. На пример, пацијент дође код лекара јер му је потребна акутна терапија, неки антибиотик. Лекар ће то одмах да проследи електронски до свих апотека, државних и приватних са којима је Фонд за здравствено осигурање склопио уговор. Пацијент након тога одмах може да оде у апотеку и да подигне такав лек

– каже др Мирјана Ђуровић, директорка ДЗ Чајетина.

Изузеци постоје, па се издавање папирних рецепата ради у појединим непредвиђеним околностима, попут нестанка струје или пада система, а пацијент мора да добије лек. – Зато постоје персонализовани рецепти које лекари одштапају унапред. Са њима пацијенти одлазе у апотеке да подигну лекове – додаје др Ђуровић.

Она напомиње да је веома важно да пацијенти по следећу дозу терапије у апотеку дођу на време, односно приближно датуму када су то учинили у претходном месецу. У случају да се пацијенту погорша стање, може се јавити лекару ради корекције терапије. То значи да увођење електронског рецепта не ограничава пацијенте да у међувремену оду код свог изабраног лекара на преглед, било због истих или других здравствених проблема.

Д. Росић

Дан жена обележен пригодним програмима

Осми март, празник посвећен нежнијем полу, обележен је у нашим образовним и дружим установама. У наставку можеће украјико прочитати како је прошао

у њединим основним школама на подручју чајетинске оштинине, Дневном боравку „Зрчак“ и у организацији Сториској центри Чајетина.

Креативна радионица у част мајци у Кривој Реци

Осми март је дан када драгој особи женског пола поклањамо посебан знак пажње. Ученици II – 3 ОШ „Милвоје Боровић“ Мачкат, издвојено одељење Крива Река, ове године одлучили су да у оквиру креативне радионице, а у склопу тематске недеље, сами израде поклоне за своје маме. Старе новине, пластичне флаше и папир у боји добили су свој нови облик

и намену. Мали, али вешти дечји прстићи стрпљиво и вредно савијали су и обликовали поменуте рециклаж-

не материјале. Деца су одушевљено прихватила овај изазов, а као главни мотив била је неизмерна љубав

према вољеној особи, у овом случају мајци.

– Кроз реализацију ове радионице показали смо да „отпад није смеће“, о чему сведоче и настали производи. Несесер и минђуше од новинске хартије, кутијице за накит поклони су које ће они којима су намењени са поносом понети. Иначе, ученици овог одељења често организују радионице овог типа, неке и у сарадњи са родитељима, а у наредном периоду биће их још – каже учитељица Марија Спасенић.

Д. Росић

Добри стари хитови на празничном концерту

Годинама се Спортски центар Чајетина труди да своје суграђане обрадује разноврсним дешавањима које организује у Дому културе, било да су у питању представе, приредбе, концерти... Поводом овог 8. марта уприличен је концерт музичког састава „Олд френдс“ из Ужица, који је својим претходним наступима освојио срца Чајетинаца. Ово дешавање било је добро посећено. Публика је имала прилику да ужива у добрим, старим хитовима наших и страних извођача.

Д. Р.

Радост, песма и игра на приредби у школи на Златибору

Дан жена, који увек красе насмејана лица и руке пуне цвећа, ученици Основне школе „Димитрије Туцовић“, издвојено одељење Златибор, учинили су и ове године посебним за своје маме и баке. Уз помоћ својих наставника осмислили су пригодан програм и на тај начин обележили празник 8.март. Песма и игра, драмска извођења, као и пуно смеха и радости испунили су учионицу у којој су ђаци угостили драге чланице својих породица.

Д. Р.

Осмомартовске честитке направили корисници „Зрчка“

Корисници Дневног боравка „Зрчак“ у Чајетини и ове године на пригодан начин су обележили Дан жена 8.март. У просторијама Библиотеке „Љубиша Р. Ђенић“ уприличена је приредба колажног типа, након које су присутним дамама уручене празничне честитке. Скечеви, рецитације и бројне кореографије само су део програма који су корисници Дневног боравка „Зрчак“ припремили својим суграђанкама поводом обележавања међународног празника жена.

– Обележавање овог празника је већ прерасло у традицију. Они се јако радују осмомартовској приредби, припремају честитке за наше суграђанке и у томе уживају. Сваку приредбу обично припремамо око месеца дана. Доста нам значи подршка и помоћ старијих разреда Основне школе „Димитрије Туцовић“ и наставнице Јагоде Јеремић. Она увек учествује у нашим приредбама и јако лепо сарађујемо – каже Марина Кутлешић, координаторка Дневног боравка „Зрчак“. Специјално за ову прилику дамама су подељене осмомартовске честитке, настале захваљујући вредним рукама корисника „Зрчка“. – Честитке су правили корисници, наравно уз нашу малу помоћ, али већину посла су урадили сами. Већ сада смо кренули са припремама материјала за „Еко вашар“, тако да ће нам то бити преокупација у наредном периоду. Наравно, увек се трудимо да што више времена проводимо напољу – додала је координаторка „Зрчка“. А неизоставан део те лепе приредбе и овога пута било је народно коло.

Марина Кутлешић

Д. Росић

Данас Тодоровићи имају двадесетак објеката разне намене

Вратити се природи значи вратити се себи

Породица Тодоровић дошла на село, у Бојановиће у Голову, па на запуштеном имању направила домаћинство за углед које посећују многи гости

Љубодраг Тодоровић дошао је са Таре из Заовина у Чајетину седамдесетих година, управо због посла. Ту је упознао Смиљу која је пореклом из Голова, из засека Бојановићи. У то време у Бојановићима је живела само бака Милојка која је одгајила Смиљу. Након бакине смрти имање је било запуштено 24 године. Управо на ово имање, које је тада увелико зарасло у коров, 2012. долазе Александар и Јелена Тодоровић са трогодишњом Николином и започињу свој живот на селу.

– Прво што смо морали да урадимо је да очистимо земљу од корова да бисмо поставили објекат у коме смо живели. Био је то мали објекат од 12 квадрата, који смо касније проширили – прича нам Александар.

Затим су направили већу кућу за живот у којој и данас живе.

– Узели смо се 2008. године – започиње причу Јелена – и

Александар, Николина и Јелена Тодоровић

живели у Чајетини, у породичној кући свекра и свекрве. Живот је био монотон, кућа-посао и углавном се све сводило на то. Онда доносимо одлуку, где је супруг био иницијатор, и започињемо живот на селу.

На почетку није било лако. Нису имали воде, а струју су позајмили од комшије. Поставили су привремени објекат од кога су кренули даље. Сваки дан су путовали на посао, она осам, а он

десет километара, и у исто време правили нове објекте. Решење да живе на селу била је дефинитивна одлука. Градску воду довели су са Рудина 2015. године, а уличну расвету у дужини од 150 метара, заједно са дворишном расветом, о свом трошку увели 2017. године.

Данас имају око двадесетак објеката разне намене. Од објекта за издавање, па до разних помоћних грађевина: играонице,

летњиковца, радионице, сушаре, качаре и других. Баве се и сточарством, имају, козе, свиње, кокошке, патке, гуске и ћурке, углавном за своје потребе. Баве се још и пчеларством, а сва храна је органског порекла.

Када су увидели да живот на селу може да пружи задовољство, решили су да то задовољство поделе и са другима: од јуна прошле године кренули да се баве сеоским туризмом. Имали су госте из Црне Горе, Мађарске, Словеније, као и из Србије (Београд, Нови Сад). Гости су били презадовољни. Књига утисака је испуњена само похвалама и одушевљењима. Боравак на овом имању ствара утисак гостима као да су код своје куће. Уз дозволу домаћина преносимо један део текста из књиге утисака гостију из Подгорице:

„Вратити се природи значи вратити се себи. Нама који живимо у градовима пуним гужве, буке, јурњава, долазак на овакво

Ковачи за сва времена

Пујо Лојаница са Сушице некад био чувени мајстор за плугове и гумарабе, његов син Владе данас поткива коње и волове, клепа раонике и секире

Пујо и Владе Лојаница

Није лако бити ковач и не може свако да ради тај посао. До осамдесетих година било је доста ковачких радњи у нашем крају, док је данас сасвим друга прича. Тек неколико ковача бави се овим занатом. Један од њих је и Владе Лојаница са Сушице, звани Лојо. Он је ковач од своје петнаесте године, а научио је да ради уз свога оца који је такође био ковач, и то врхунски. Сви су знали за Пуја, познатог ковача у то време.

плугови за орање, који су се и највише израђивали у ковачкој радњи Пуја Лојанице.

– Кад сам се вратио из војске 1958. године нисам имао ни алата, ни радионице – објашњава нам Пујо. – Сналазио сам се, те сам полако почео да набављам алат, а радио сам у једној малој дрвеној колиби. Све што сам оком видео, рукама сам стварао.

Занат је полагао у Ужицу, где је добио диплому за ковачки занат и још једну диплому за бра-

кусе, малтене целог ужичког краја. Нико није умео да направи плуг као ја.

Поред тога, Пујо је поткивао и коње. Месечно је на поткивању имао 130 коња и кад на све то додамо плугове и гумарабе, од толиког посла он је морао да ради и ноћу. Правио је потковице, зимске и летње, то јест зимски и летњи ков, да зими коњи не би проклизавали. Све своје знање ковачког заната Пујо је пренео на сина Владе, који је данас врхунски мајстор.

– Од моје генерације – наставља причу Владе – колико сам упућен, нема много врхунских ковача. Највише радим поткивање коња и волова, клепање раонике и секира. Плугова више нема, а и гумарабе се више не праве. Трактори су учинили своје. Некада сам ја помагао оцу, а данас мени помаже моја супруга, углавном кад искивам плоче за коње.

На имању баве се још сточарством и воћарством. Имају четири краве и јуницу и седам оваца, што је довољно за сопствене потребе. Сав свој живот провели су на селу и ту ће и остати. Захваљујући овом послу Лојанице су упознали много људи и стекли велика пријатељства, од Пожеге па све до Сјенице. И данас долазе им муштерије кући, највише из Јабланице, Стубла, Љубиша и Јасенова. Оваквих мајстора надалеко нема.

– На селу је лепо живети само треба да се ради доста и може да се живи. Али каква су времена дошла, по мени, сви ће да се врате на село, ако буду имали где да се врате – завршава причу Владе.

Мирослав Весовић

Пујо, Владе, Јована и Јелена Лојаница

– Занат сам почео да учим још од основне школе. Усавршавао сам се уз оца и волео сам то да радим. Било је много посла. Радили смо поткивање коња и волова, правили гумарабе, плугове и сав пољопривредни алат – прича нам Лојо.

Код мајстор Пуја долазили су људи из целе чајетинске општине. Пошто је било врло мало трактора, тада су били популарни гумарабе и

варски, јер је радио и браварске послове. Очима је „крао“ занат да би га усавршавао. Захваљујући њему сазидали су три куће које и данас постоје на имању.

– Прво сам почео да правим ралице, па сам са ралица прешао на плугове и то оне праве, као фабричке. Мене знаде цео ужички округ по питању плугова. Направио сам их преко стотину, чак до Пријепоља, Нове Вароши, Негбине, Зла-

мјесто представља мир, радост и задовољство. Све оно што је природа дала овом мјесту и оно што су вриједни домаћини на њему саградили представља мало парче раја на земљи...”

– Много нам значи што је прошле године почео са радом базен „Грабовица“ у нашем селу, јер нам то на неки начин употпуњује понуду – објашњава Јелена. – Наши гости су радо одлазили на купање као и на ручак у ресторан који се налази у склопу базена. Такође је и наша ћерка Николина укључена у пружање услуге гостима тиме што их је

Живина на имању у Бојановићима

водила пешачком стазом до видиковца на Градини.

Велика подршка породици

Тодоровић била је од „Златиборског еко аграра“ кроз субвенције намењене за сеоски

туризам. С обзиром да су они регистровали сеоско домаћинство и извршили категоризацију смештајног објекта испунили су на тај начин услове за добијање ових субвенција.

До краја ове године планирају и постављање новог објекта с обзиром да постоји интересовање за боравак у њиховим смештајним капацитетима. Најмлађи члан ове породице мали Матија, који има четири године, рођен је управо на овом имању што само потврђује одлучност Тодоровића да ће у Бојановићима остати заувек.

Мирослав Весовић

Домаћа и здрава храна у „Кафани код Лоја”

Три генерације породице Лојаница развијају посао познате кафане на Сушици која ради од 1982. године. – Најпродаванија комплет лепиња с домаћим киселим млеком

Од 1979. до 1982. године Драган Лојаница је правио своју кафану на Сушици, на свом имању. То је данас позната „Кафана код Лоја”, угоститељски објекат који привлачи многе госте.

Пре тог ступања у угоститељство Лојаница се скоро 20 година бавио трговином и узгојем прасади. Нон-стоп је био на релацији Чачак, Мрчајевци, Нова Варош, Вишеград, Пљевља... Путујући, сваки дан је свраћао у кафане, па је тако пожељо да отворио сопствену. Жеља му се остварила 1982. године кад је са супругом Ковиљком, која му је била ослонац током читавог живота, отворио своју кафану.

Милан Лојаница

На почетку рада „Кафана код Лоја” имала је у својој понуди само пет јела: чорбу, пржену цигерицу, рестовану цигерицу (калинцо), кувану јагњећу главу и јагњеће печење. Тако је било првих десетак година.

Тих дана кад је отворена кафана Драганов син Милан завршава средњу школу и почиње да ради у кафани. Млад, са својих 19 година, одмах је ушао у посао: од шанка, преко сале, па до кухиње. Убрзо се жени, почиње и супруга Весна ту да ради, па заједно са родитељима стварају јаедан озбиљан породични посао.

Првих седам година посао је цвetaо. Драган је за три године

Већина хране коју нудимо долази са наше мини фарме

вратио све дугове које је имао правећи кафану. И све је у послу било добро до деведесетих година, док није кренула инфлација и сви проблеми који су се дешавали у то време у држави. Некако је испало да се они нису баш снашли у тој ситуацији, што се одразило и на посао који је стагнирао неких десетак година. Након смрти оца, Милан преузима вођење кафане, али му је требало још неколико година да се посао поврати и стекне поверење муштерија.

„Године 2010. долазим на идеју да у понуду уврстим и прасеће печење и да почнем да радим 24 сата. Стварам услове за пријем аутобуса и из године у годину посао почиње да се развија. Већ пуних осам година радимо 24 сата, што се такође одразило на боље пословање”, прича Милан.

Кафана има огроман паркинг

који је прошле године асфалтиран уз помоћ општине Чајетина, затим објекат брзе хране, као и 11 кабина тоалета. Сам паркинг може да прими у исто време 15 аутобуса и 30 путничких аутомобила. А што се тиче понуде кафане Милан каже да сада има све: од јагњећег и прасећег печења, роштиља, рибе, пилетине и готових јела, до најпродаванијег њиховог производа – комплет лепиња с домаћим киселим млеком.

„Већина хране коју нудимо у кафани долази са наше мини фарме где имамо тов свиња, овце, краве и кокошке, тако да нашим гостима нудимо домаћу и здраву храну. После комплет ле-

пиње, највише се продају печења, чорбе и ћевапи. Имам много добре раднике и презадовољан сам њиховим радом, а појединци су ту и више од 20 година”.

Има већ пет година како је у посао ушла и трећа генерација, син Ацо и снајка Милица, као и ћерка Ана која је активно радила до своје удаје. Милан и Весна већ полако препуштају посао деци, што за Аца и није неки проблем,

јер је он у кафани од малих ногу.

Милан има сада много више времена да се посвети својој великој љубави – фудбалу, а у последње време и лову. Након фудбалске каријере и спортског рада у ФК „Златибор” постао је делегат Фудбалског савеза Србије и већ пуних 25 година обавља дужност делегата на фудбалским утакмицама, а последњих 18 година је на листи делегата највишег ранга у Србији. Управо због тога многа позната имена из света спорта радо свраћају у ову „Кафану код Лоја”.

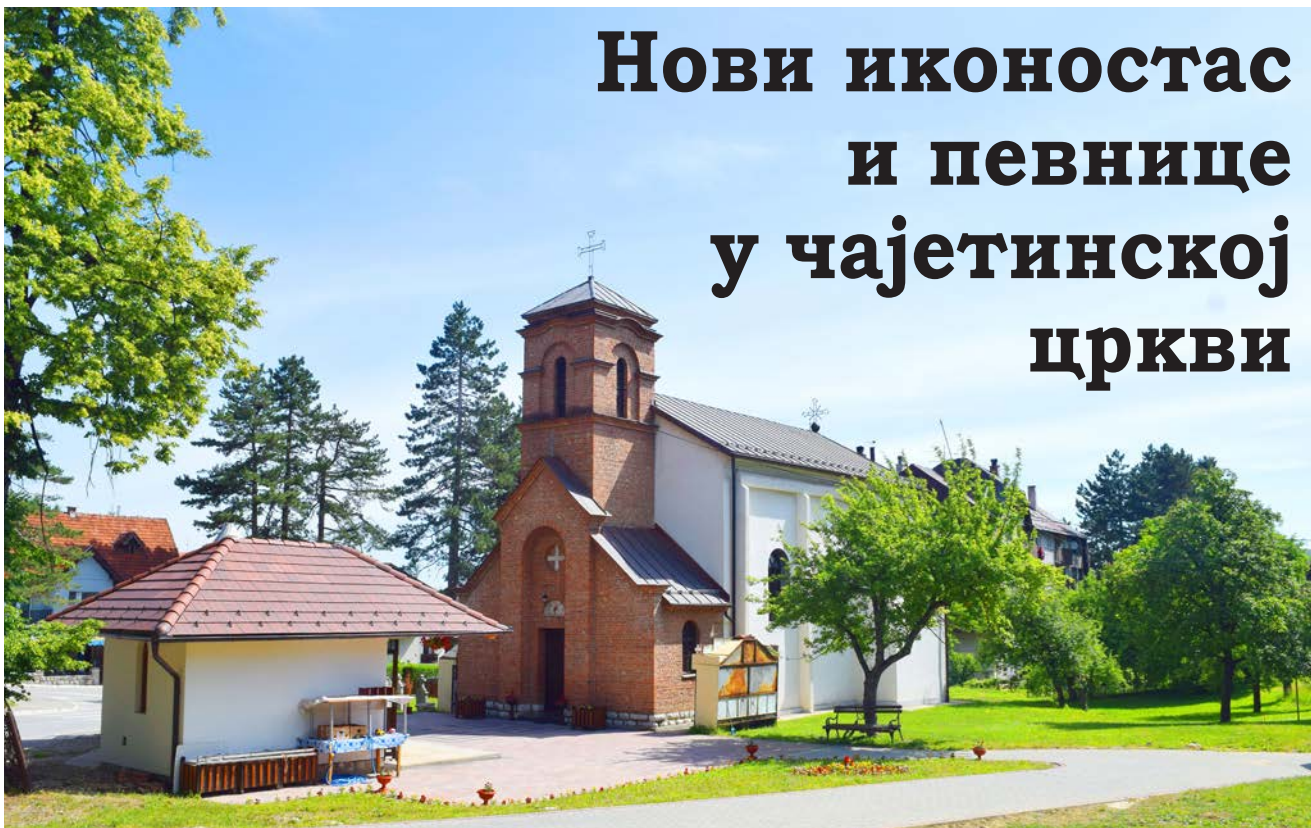
Мирослав Весовић

Добитник плакете „Димитрије Туцовић”

Милан Лојаница је 30. јуна 2014. године добио од општине Чајетина плакету „Димитрије Туцовић” захваљујући дугој и успешној традицији угоститељства, као најстаријој приватној угоститељу на територији наше општине.

М. В.

Нови иконостас и певнице у чајетинској цркви

Чајетинска црква налази се у самом центру ове вароши, а посвећена је Сабору Светог архангела Гаврила, који се прослављава 26. јула у Чајетини (иначе се слави и 8. априла). Овај благовесник је најавио све важне догађаје у хришћанству. Јављао се Пресветој Богородици рекавши јој да ће зачети од Духа Светога и родити сина Емануила, спаситеља Господа Исуса Христа.

У чајетинској цркви служе два свештеника: старшина храма јереј Петар Лазић и протојереј Драгиша Ђуричић. Храм у Чајетини је једнобродна грађевина којој је половином шездесетих година дограђен звоник као припрата. Из храма је смештена продавница као и горионица за паљење свећа, који се сада налазе у два озидана објекта у улазу у црквено двориште.

Веома вредне богослужбене књиге

Црква је грађена на крају 19. века. По неким подацима којима се располаже, градња је почела 1886. године, а по записима на левој и десној певници које се налазе у храму претпоставља се да је црква почела са богослужењем 1890. године. Први

свештеник, по записима, био је Миливоје Обрадовић.

Половином 2016. године тадашњи новоформирани грађевински одбор кренуо је у обнову храма. Урађена је покривка храма, скинут је цреп који је био дотрајао и стављен бакарни кров. Изнутра је црква преглетована и окречена, а урађена су и два објекта на улазу које смо поменули. Такође је урађен плато од бехатона на самом улазу у храм. У порти је започета изградња вишенаменског објекта који ће служити цркви и народу.

„ У црквеној ризници овог храма налазе се вредне богослужбене књиге, зајим стари антимис, јутир и кашичица, све из 19. века

У црквеној ризници се налазе веома вредне богослужбене књиге, као што су Јеванђеља и Минеј на црквенословенском језику. Затим стари антимис, путир и кашичица, све из 19. века. Поред видног броја богослужбених има и обредних књига које датирају с краја 19. века, чиме указују на сам почетак богослужбеног и литургијског живота у овом светом храму у овој вароши.

– Антимис је платно без којег не може да се служи Света Литургија. Антимис је изображење Гроба Господњег, момента када Господа скидају са крста и полагају у гроб – објашњава нам старшина храма јереј Петар Лазић и наставља: – А за нас, обичне људе овога света, изузетно је битан податак који пише на антимису и сведочи о епископу који је надлежан и под чијем благослову се служи Света Литургија, богослужи у датој храму. Тако, између осталог, на овом антимису пише да је освештан

ни рад-дуборез). У овој години биће промењена комплетна столарија (сва врата и прозори). Планирано је, ако буде било могућности, да се уради нова електроинсталација, подно грејање и нови мермерни под. Само осликавање храма и коначан завршетак радова у храму је још далеко.

Уобичајени литургијски живот

Нови објекат треба да се покрије и кренуће се у коначно уређење и завршавање. Уз помоћ јавних предузећа, општине Чајетина и чајетинских привредника прошла година је била изузетно добра. У плану је детаљно уређење око платоа и једног дела иза зграде за јавни паркинг. Такође један део дворишта испред цркве биће уређен као играоница за децу.

Литургијски живот у цркви чајетинској одвија се сасвим уобичајено. Литургија се служи сваке недеље и црвеним словом од осам сати изјутра, а на Божић и Васкрс се служи у поноћ прва, а у осам сати друга Литургија. У 17 часова сваки дан служи се вечерња служба. У току године у храму се обави од 30 до 35 крштења и 20 до 25 венчања.

Мирослав Весовић

У општини Чајетина родитељима подељено 80 ауто-седишта

Чланови Савета за безбедност саобраћаја су оспособљени да буду саветници у коришћењу ауто-седишта и сви заинтересовани родитељи могу их контактирати преко њихове фејсбук странице

Општина Чајетина сваке године издваја разне подстицаје како би олакшала живот суграђанима

Савет за безбедност саобраћаја општине Чајетина, на основу јавног конкурса објављеног 11. фебруара, у великој сали Скупштине општине поделио је бесплатна ауто-седишта родитељима деце рођене у 2018. години. Овом приликом реализована је и едукација о правилном коришћењу седишта коју су обавили Агенција за безбедност саобраћаја РС и Центар за промоцију безбедности саобраћаја из Новог Сада. У име општине Чајетина, председник СО Милоје Рајовић пожелело је родитељима добродошлицу изразивши наду да ће се овим поводом поново сретати.

Савет за безбедност саобраћаја општине Чајетина је у новембру прошле године поделио 40 ауто-седишта, а 15. марта су, у наставку ове акције, обезбедили још 80 седишта обухвативши тиме сву децу рођену 2018. године. Замисао савета је да деци од рођења уграде правилан однос према саобраћају и саобраћајну културу.

„Оно што посебно наглашавамо: активност није само у дељењу ауто-седишта. Ми смо овом приликом, као и прошли пут, обезбедили неопходну едукацију о правилном коришћењу ауто-

седишта. Јер, статистика показује да око 60 одсто родитеља користе седишта за превоз деце, али оно што је нарочито погубно јесте то да га 90 одсто њих користи неправилно“, наглашава Срђан Радовић из Савета за безбедност саобраћаја општине Чајетина.

О важности ауто-седишта и њиховом правилном коришћењу говорили су гости из Центра за промоцију безбедности саобраћаја из Новог Сада.

Замисао савета је да деци од рођења уграде правилан однос према саобраћају и саобраћајној култури

„Због природе свог посла свакодневно се уверавам у то колико су битни појасеви и ауто-седишта и колико би мање жртава на нашим путевима било када би их људи у већој мери користили, и то на правиан начин“, каже Маријана Јовановић из Центра за промоцију безбедности саобра-

ћаја. „Главни задатак и појасева и ауто-седишта је да, ако дође до саобраћајне незгоде, ублаже последице. И ту заиста чуда чине, уколико се правилно користе.“

Општина Чајетина сваке године издваја разне подстицаје како би олакшала живот својим суграђанима, а ту спадају и веома значајни подстицаји за прво, друго, треће и четврто рођено дете. Са том политиком ће се кроз разне видове наставити и даље.

„Ми смо, заједно са Агенцијом за безбедност саобраћаја РС и нашим људима запосленим у општини Чајетина, успели да обезбедимо додатна средства кроз наш буџет, да обезбедимо седишта за сву децу. Пре свега смо поносни што се број становника у нашој општини увећава

из године у годину, што значи да смо једна пожељна општина за живот и рад“, нагласио је овом приликом Милоје Рајовић, председник СО Чајетина.

Са плановима Савета за безбедност саобраћаја општине Чајетина упознала нас је Бојана Божанић, председница савета:

„У плану за ову годину јесте набавка симулатора саобраћајних незгода како бисмо, напосто, упозорили људе да више обраћају пажњу на своју и туђу сигурност. Такође ћемо се потружити да набавимо и нешто ротационих светала за тракторе које бисмо поделили онима који поседују ова превозна средства на територији наше општине. Идеја нам је да урадимо и студију која се односи, пре свега, на „црне тачке“ дуж магистрале у сарадњи са „Путевима Србије“, а у наредном периоду очекујемо да добијемо и средства за уређење проблематичних раскрсница где се највише дешавају несреће. Морам и да похвалим рад својих колега из савета у којем су представници како општинске управе тако и јавних предузећа, полиције, Удружења особа са инвалидитетом. Срећна сам, заиста, што радимо јако лепе ствари које су видљиве, а оно што је најважније јесте то да су наши грађани задовољни због тога.“

Након презентације о правилној употреби седишта за децу, родитељима су она свечано и уручена. Овај потез општине и савета свакако их је обрадовао помогавши им да безболније реше ову ставку кућног буџета. Такође су овом приликом упознати и са чињеницом да су чланови Савета за безбедност саобраћаја оспособљени да буду саветници у коришћењу ауто-седишта и да их сви заинтересовани родитељи могу по потреби контактирати преко њихове фејсбук странице.

Мирјана Ранковић
Луковић

„Пажљивко” међу првацима

Циљ ове едукације је припремити децу за безбедно кретање у саобраћају

Савет за безбедност саобраћаја општине Чајетина је крајем прошле године вршио едукацију деце предшколског узраста о правилном понашању у саобраћају, у вртићима на територији општине, а од краја фебруара 2019. то чини са првацима у свим школама општине Чајетина. Ови саобраћајно-образовни часови „Пажљивкова правила у саобраћају” се организују у сарадњи са Министарством унутрашњих послова и Министарством просвете.

„То је узраст у којем деца почињу самостално да се крећу у саобраћају, сазнају прва своја искуства. Покушавамо да их припремимо да се безбедно крећу

у саобраћају. У општини Чајетина се не налази ниједна семафоризована раскрсница и не желимо да нам деца неприпремљена учествују у саобраћају када буду посећивали рођаке у Ужицу, у Београду или неким другим градовима Србије”, каже Срђан Радовић из Савета за безбедност саобраћаја општине Чајетина.

Едукативни час се ове

године држи на нешто другачији начин. Наиме, Агенција за безбедност саобраћаја Републике Србије је уз помоћ дечјих психолога израдила пријемчив цртани филм у којој главну улогу има дечак Пажљивко. Такође је урађена и сликовница „Пажљивкова правила у саобраћају”. Едукативни час се ради у комбинацији емитовања видео материјала и разговора.

„Учитељи добро раде

са децом, међутим недостатак саобраћајне инфраструктуре попут семафоризованих раскрсница, обележних пешачких прелаза у селима је, условно речено, хендикеп који желимо да анулирамо тако што доносимо полигон, приближавамо их реалном стању и учимо како би то требало да буде у стварности”, истиче Радовић.

Савет за безбедност саобраћаја општине Чајетина, у оквиру ове активности, првацима је поклањао сликовнице „Пажљивкова правила” и флуоросцентне прслукe за које је савет издвојио средства кроз акцију „Буди видљив”.

М. Р. А.

Пројекат „Златибором широм – ирилози за историју Златибора и Златиборца прве половине XX века“ одржан је на конкурс за медијске садржаје ојшћине Чајетина.

Палисад 1929. године

Први туристички објекти на Палисаду

Мијаило Јевремовић први је подигао механу и петнаестак колиба, а за њим су ту механе и пансионе градили Војин Пауновић, Радосав Бучевац, Миломир Чоловић, Илинка Марковић, Вељко Кремић

За Мијаила А. Јевремовића (1857-1926), угледног златиборског трговца, у једном периоду председника чајетинске општине и народног посланика, могло би се рећи да је пионер туризма на најлепшој планини Србије.

Његова механа и петнаестак колиба подигнутих на Палисаду око 1905. године сматрају се првом туристичком понудом Златибора. Код Јевремовића, како је сам забележио, „свако лето пробава посетиоци ваздушне бање“. Године 1910. подигао је и бараку (продавницу мешовите робе) „у којој је сваки посетиоц могао наћи шта му је потребно“.

По завршетку Првог светског рата Јевремовић је наставио да се бави прихватам туриста на Палисаду. Из захтева који је 2. јуна 1921. године упутио начелнику Среза Златиборског сазнајемо да је за време аустроугарске окупације, док је његова породица била у бекству, остао без „личног механског права“, те захтева да му поново буде издато пошто је „нежно да посетиоци ваздушне бање имају потреб-

Мијаило Јевремовић

не намирнице за време бањске сезоне“.

За отварање бараке била је потребна дозвола Министарства унутрашњих дела Краљевине СХС, одакле је 10. јуна 1921. године упућена Начелству Округа ужичког. У образложењу стоји да је барака „неопходна због многобројних посетиоца Златибора за време летње сезоне, који долазе из разни крајева наше Краљевине ради лечења и опорављања и

којима треба омогућити снабдевање животним намирницама и осталим животним потребама“.

По Мијаиловој смрти посао преузима син Андрија који је 1930. године уписан као власник механе на Палисаду. Он се и наредних година води као власник објеката на Палисаду. Крајем тридесетих издавани су у закуп, вероватно је разлог био посвећеност политици Андрије Јевремовића – као и отац би-

ран је за председника чајетинске општине. У лето 1938. године објекте на Палисаду узео је у закуп Милан Јојић и отворио крчму „Парк“, али се изгледа није дуго задржао у послу јер из документа из 1939. године сазнајемо да Андрија Јевремовић на Палисаду има собе без намештаја.

На Палисаду је од двадесетих година прошлог века још неколико предузетника подизало туристичке објекте. Војин Пауновић је у свом пансиону у једном тренутку располагао са 30 соба са 45 кревета, а нешто мање смештајне капацитете имао је пансион „Славија“ Радосава Бучевца. Године 1937. на Палисаду су радили гостионица „Славија“ Миломира Чоловића, гостионица „Слобода“ Илинке Марковић (13 соба са 27 кревета), пансион „Пауновић“ (33 собе са 45 кревета) и гостионица „Кремић“ Вељка Кремића (18 соба са 37 кревета).

За разлику од првих деценија 20. века када је златиборски туризам био везан за подручје Палисада, пред Други светски рат туризам је добио на замаху и на Краљевима водама, Рибници, Оку...

Заљубљеник у златиборску питомину

Поглед на ретке дрвене куће, борове шуме, потоке бистре воде који пресецају пољане подсећа Милана Туцовића на сцене из филмова Андреја Тарковског

Име сликара Милана Туцовића обишло је свет. Излагао је од Београда до Јапана, пропутовао планетом, али се најлепше осећа на Златибору. У питомом крајолику ове планине најбоље се одмара. За Туцовића долазак на Златибор представља и везу са прецима. Пре свих, са претком Максимом из Гостиља.

Рођен је Милан, одрастао и често борави у породичној кући у Горобиљу код Пожеге, удаљеном 40 километара од Златибора.

– Мој први сусрет са Златибором догодио се давно, када сам као ученик основне школе тамо отишао на једнодневни излет. Водили су нас на Водице. Данас се често из Горобиља упутим пут планине. Паркирам кола да не би нарушавала тишину и загађивала ваздух, па пешке кренем златиборским стазама, пољима, пропланцима... Уживам у пешачењу, а посебно волим село Шаиновце. Волим да предахнем на брегу изнад овог села, одакле се пружа прелеп поглед на Шаиновце и Рибницу – открива Туцовић.

Поглед на ретке дрвене куће, борове шуме, потоке бистре воде који пресецају пољане подсећа га на сцене из филмова Андреја Тарковског.

Лепота предела привлачи Туцовићеву пажњу, али он настоји да сазна тајне које скри-

„ Волим да предахнем на бреју изнад Шаиноваца, одакле се пружа прелеп поглед. Златибор је најлепши у пролеће, када велика поља прерађена цветњовима каћуна постану љубичаста „

вају ови величанствени пејзажи, значење имена насеља...

– Код Љубе Симовића наишао сам на податак да су у Шаиновцима у средњем веку, у време турске владавине, живели соколари. Ти људи су гајили соколове за турске велможе. Како је турска реч за сокола шаин, село је названо Шаиновци – сазнајемо од Туцовића.

Воли овај врсни уметник и Алин Поток, и врх Чиготу на који се више пута пео.

– Са Чиготе се пружа величанствен поглед на све стране Златибора, који у себи има готово прашуму Муртеницу, дубоке кањоне и високе врхове. Упркос томе, планина је планина. Та питомост даје Златибору посебну драж. Уз то, издвојио бих и људе

који су изузетно комуникативни, брзо мисле, и брзи су на духовитим одговорима. Као и сви горштаци сналазе се у свим приликама – каже Туцовић који воли да дође на ову планину у свако доба године.

Тврди да је Златибор најлепши у пролеће, када велика поља преплављена цветовима каћуна постану љубичаста.

– Из свега што сам до сада рекао схватићете да моји фаворити на Златибору нису дискотеке, клубови, кафеи због којих људи често тамо одлазе. Свестан сам да профита од туризма не би било да многи људи личе на мене. Добро је што Златибор туристима нуди и те садржаје. И добро је што их је сваке године све више, што се туристичка понуда обогаћује. Али надам се да ће у будућности градити центар Златибора и мало даље праве издвојена насеља за други тип гостију.

Насеља која би нудила садржаје далеко више везане за природу. Ти садржаји би пре свега децу, наше младе нараштаје, требало да уче како да живе у сагласју са природом. Мислим да је један такав садржај управо „Голд гондола“ чија је изградња у току. Гондола ће и онама који не могу пешке да се попну до врха Торника, или нису на планину дошли колима, омогућити да уживају у прелепом погледу – сматра Милан Туцовић, који као још један плус Златибору даје и изградњу Културног центра.

А њему драги Златибор на свој начин се одужио овом истакнутим уметнику: Милан Туцовић је добитник престижног признања „Видовдански витез“.

З. В.

Ратна драма с рањеницима на Краљевој Води

Пише: Милисав Р. Ћенић

Читавог 29. новембра 1941. и на Златибору се одвијала права драма. За само три дана на Краљевој Води и Палисад стигло је неколико стотина партизанских и четничких рањених бораца и болесних и повређених цивила. Овако огроман прилив стварао је особљу болнице огромне проблеме приликом смештаја и збрињавања, поготово што су масовни доласци тог задњег дана направили право загушење. Али и поред свих неповољних околности, захваљујући крајњем пожртвовању и залагању, како лекара и санитетског особља тако и свих радника у болници, рањеници су тријажирани и по категоријама смештани у зграде.

Најтежи рањеници издвајани су и преносени у Инвалидски дом и три бановинска објекта који су у нормалним условима могли примити укупно 120 особа, али у овако ванредним околностима смештено је далеко више. Лакши рањеници смештај су добили по вилама на Краљевој Води и ресторанима и кафанама на Палисаду, на прострој слами по подовима. Тог поподнева тешко и неподношљиво стање достиже кулминацију. Потпуно су поремећени ред и атмосфера у болници успостављени првих дана по оснивању. Људи који су раније стигли на Краљевој Води и били навикнути на другачије услове, почели су протестовати и жалити се управници Јулки Мештеровић, која их је тешила да ће се стање брзо поправити.

Рањеници препуштени судбини

Али, њихов положај се није поправљао, напротив, погоршавао се. Тога критичног дана, како тврди болничарка Марија Ломпар, прегледи и преврћања у већини објеката вршени су нередовно. Те вечери радило се при светлости луча, јер су Немци искључили електрични вод за Златибор, а

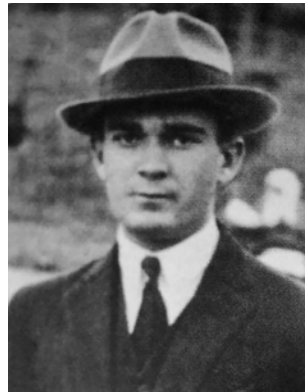

Др Ђура Мештеровић

лампи и свећа није било довољно. У хладним собама, спољна температура већ је пала испод нуле, у тоталном мраку, непревијени и гладни, рањеници падају у очај. Неки су препуштени судбини и доброј вољи мештана. Илинка Марковић, власница ресторана „Слобода“ каже да у протекла два дана нико није доносио храну нити долазио да преврће девет рањеника смештених у њеној кафани. До доласка Немца она им је припремала храну.

Лекари болнице Дејан Поповић, Ђура Мештеровић, Гојко Николиш и Борис Андерсен по екипама су вршили прегледи и преврћања и одређивали терапије, али само у Инвалидском дому и бановинским објектима. Посао је ишао споро, посебно у собама где су са рањеницима биле смештене жене са децом, која су упорно плакала. Особље кухиње је те вечери на Краљевој Води извршило припрему и расподелу хране, подељен је и чај па су се људи у том делу болнице донекле смирили. За медицинско особље рањеници на Палисаду нису постојали, не долазе да их преврћу, дају лекове, донесу храну. Власници тамошњих кафана Илинка Марковић, Вељо Јовановић Отров, стара Милојка Јевремовић и Живојин Чоловић хране их. О паду Ужица и доласку немачких тенкова до Мачката нико није био обавештен, крило се и од медицинског особља.

Ипак, током вечери стање у делу болнице на Краљевој Води

Др Миша Панџић

наговештавало је нормализацију, рањеници су коначно прегледани, ране им преврћене, вечера послужена што је унело извесно спокојство међу људе, али смирај је био кратког века. Истина о догађајима тога дана није се више могла скривати, неко им је морао саопштити сурову реалност и дати потребна упутства.

Младић изазвао запрепашћење

У вечерњим сатима у салу хотела „Краљева вода“, препуну медицинског особља и рањеника, ушао је непознат младић, утишао жамор и драматичним гласом саопштио:

–Другови, треба извршити хитну евакуацију. Сви који могу да ходају нека одмах пођу правцем Доброселица-Драглица-Санцак. Они који имају коње нека такође одмах пођу. Надиру Немци са тенковима. Ево их код Чајетине. Још у току ноћи морамо се сви повући.

У сали настаје тајац, сви су у шоку. Посебно их је покосио начин на који им је то саопштено. Људи се немо гледају. Многи не верују. Какви Немци у Чајетини кад су нам говорили да нас воде на сигурно место, да нас овде чека спас? Драма је почињала.

Дневник др Јулке Мештеровић и мемоарска грађа осталих лекара дају праву слику хаотичног стања те драматичне ноћи на Краљевој Води. Рањеници нервно растројени, медицинско особље немоћно да им помогне,

Др Дејан Поповић

да било шта предузме, руководство се, нажалост, бринуло само о својој судбини.

Запрепашћење, изазвано злокобним вестима које је непознати младић саопштио, убрзо се претвара у гласне протесте. Др Јулка Мештеровић прва се прибрала и одмах реаговала: „Изненадила сам се оваквој дрскости. Он никог о овоме од лекара није известио. Попех се на сто и кажем:

–Није истина! Ми лекари нисмо добили никакво наређење за даљу евакуацију. Ко је овај петоклонаш што ствара пометњу? Идем одмах у Врховни штаб да питам на чему смо - и сиђох са стола не чекајући његова објашњења.

Не знам где је Врховни штаб. Трчим код Ђуре, причам му о паници коју је створио неки петоклонаш. Наилази Гојко, остављам њега да тражи Врховни штаб, а ја одлазим у „јапанску вилу“ Црном и Фићи (Сретен Жујовић и Филип Кљајић). Пред вилном лимузина. Шофер, излазећи из кола, саопштава ми наређење:

–Црног и Фићу хитно треба пребацити из „јапанске виле“ у вилу адвоката Павловића.

Улазимо у собу, а Црни и Фића обучени поздрављају се са Чедом Милосављевићем, који лежи у кревету са десном ногом у гипсу због прелома кости потколенице“.

Растанак двојице чланова Врховног штаба са рањеником није наговештавао ништа добро. При-

ликом поздрава Жујовић се обраћа Милосављевићу, политичком комесару Рађевачког батаљона и једном од три говорника на сабору у Белој Цркви:

-Дај ми твој револвер. Теби неће бити потребан.

-Нека остане, мени ће ипак бити потребнији.

Схватајући да му другови не могу помоћи и да не може изаћи из овога пакла, рањеник је извршио самоубиство.

Сваком по хиљаду динара

Др Ђура Мештеровић овако је доживео ту страшну ноћ: "На Златибору сам провео само један дан без панике и, како сам био мртав уморан, легао сам да се испавам. Замислите, у том паклу, још се уствари и није знало у каквој смо опасности, спа-

-Не знам где се налази Врховни штаб...

Шта смо могли друго да урадимо него да идемо и сами умирујемо рањенике. Отишли смо у Инвалидски дом, где је било око 50 рањеника. У једном тренутку погледао сам кроз прозор и угледао да се пред зградом заустави аутомобил и из њега изашао шофер који ме је са Дедијером и Бакићем возио из Ужица на Златибор. Обрадовах се и рекох Гојку:

-Ено шофера из Врховног штаба. Хајдемо брзо доле.

Шофер је доле застао да би из једног бензинског бурета, која су била поређана поред пута, узео гориво. На моје питање кад се враћа у Врховни штаб, рекао је чим узме бензина. И заиста Гојко и ја смо сели у кола и после 500-600 метара свратили у једну вилу. Отишли смо на спрат. Тамо

рањеницима и особљу подели по хиљаду динара и да им се каже да је ситуација тешка. Настојте да спасете што више рањеника, а свако за кога нема транспортних средстава нека се сналази како може. Нико од особља не сме остати са тешким рањеницима, јер ће их Немци побити. Ми се надамо да Немци неће убијати тешке рањенике, да ће поштовати Женевску конвенцију...

Забуну нема места

Разговор са Александром Ранковићем др Николиш овако описује: "Тек у ноћ успјело нам је да пронађемо Врховни штаб у вили на Палисаду и да добијемо од Александра Ранковића потврду да је ситуација заиста критична, да се долазак Нијемаца може очекивати већ сутрадан рано и

средстава, Ранковић је немоћно слегао раменима и додао да, ако је тако, онда не преостаје ништа друго него да их оставимо на Златибору. Свеукупно особље треба такођер да крене с покретним рањеницима. Из штаба сам се вратио на Краљеве Воде. Тамо сам, међу рањеницима, а и међу особљем, затекао велику неизвесност и узнемиреност. Један од рањеника већ је починио самоубиство".

Убрзо је у Врховни штаб стигла и др Јулка Мештеровић, која пише: "У соби виле Александра Павловића затекох где седе Ђилас, Кардељ, Дедијер, Цана Бабовић и још неки, мени непознати. Забринуте су што нема Старог (Јосип Броз), а ја се не усуђујем да питам шта да радим са болницом и рањеницима. Ђура и Гојка нема, овде вла-

Споменик стрељаним партизанским рањеницима 1941. на Шуматном брду

вали смо. Моја сестра Јулка, невоља је натерала, пробудила ме.

-Ђуро, одмах нађи Гојка Николиша. Међу особљем је велика паника. Дошао један петокOLONаш међу болеснике и у трпезарији одржао паникерски говор да су Немци стигли у Чајетину и да за који сат могу бити на Златибору. Диж се што пре, нађи Гојка и идите у Врховни штаб, нека одмах неко дође и смири особље и болеснике.

Одмах сам отрчао и нашао Николиша, испричао му шта се десило у ресторану и рекао да што пре кренемо у Врховни штаб, Николиш ми је рекао:

смо нашли Кардеља, Ранковића, Цану Бабовић, чини ми се и Ђиласа. Тито није био међу њима. Обратио сам се Ранковићу:

-Јулка ми је рекла да је један петокOLONаш одржао рањеницима паникерски говор да су Немци већ у Чајетини. Молим да неко од вас дође и помогне нам да смиримо људе.

Ранковић ми је једноставно одговорио:

-То није петокOLONаш него члан СКОЈ-а Воја Илић. Ситуација је таква како вам је рекао, али је мало био неспретан.

Онда ми даде један руксаг хиљадарки рекавши да се свим

да рањенике треба хитно евакуати преко ријеке Увца према Санцаку. Морам признати да је то наређење деловало поразно: мркла ноћ, цича зима, око 700 рањеника растурених по свим вилама и кафанама, особље преморено претходном даноноћном евакуацијом, сва возила у расходу и растурена којекуда, а кад би их и било не бисмо с њима ништа више могли направити, јер је друма било још само неколико километара према Санцаку...

На моје питање шта ћемо да радимо са тешким и непокретним рањеницима, за које немамо баш никаквих транспортних

да забринутост. Стари се није вратио! У крајњој неизвесности седимо нестрпљиви, и ако није време за седење. Обраћам се шапатом Цани, кажем јој да је долазио неки младић, вероватно провокатор и дао директиву за даљу евакуацију. Утом спазих тог младића где стоји крај врата.

-Ено га! То је он - говорим Цани, а она ми одговара.

-То је млади друг, скојевац, погрешно је што лекаре претходно није известио, али је неопходно отпочети са евакуацијом рањеника и то што хитније.

Забуну, дакле, више нема места!"

„Сликарска душа истока” са уметницима из шест држава

Међународни уметнички симпозијум одржан је трећи пут на Златибору, од 9. до 17. марта, у организацији Удружења за српско-руску културу „СРУ Вукадиновић”. Учествовало је 18 значајних сликара: седам из Србије, шест из Русије, два из Украјине, по један из Турске, Македоније и Немачке. Организатор Ђорђе Вукадиновић је у претходним колонијама, које су се одржавале у Србији и иностранству, окупио преко 120 уметника из 20 држава.

„Ово су све битна имена светског сликарства. Ови догађаји воде ка једној победи, ка лепим изложбама које ће се одржати у Бачкој Паланци, Вршцу, Параћину и у Београду у Руском дому 15. јануара 2020. године, на дан српско-руског братства. Дела ће бити изложена и у Братислави и Прагу, Минску, на неколико места у Москви, Јарославу, престижним местима у државама из којих су учесници”, каже Вукадиновић и захваљује се угоститељу Раду Филиповићу на гостопримству.

Међу изабраним учесницима пројекта „Сликарска душа истока” је и Петар Стронски, председник Међународне академије културе и уметности из Москве. „Неколико последњих година имамо сарадњу са српско-руским удружењем за културу и уметност „Вукадиновић”. Пети пут шаћемо нашу делегацију и одушевљени смо Србијом, пријемом који смо овде доживели и лепотом, нешто као Сирогојно и Стопића пећину нисам у животу видео”, истиче члан Руске академије уметности.

Организатори стваралачког ску-

па на Златибору одлучили су се да не постављају тематски оквир, већ да сликари раде оно што најбоље знају. „Јако ми се свиђа на Златибору, ово ми је друга колонија у Србији. Диван пејзаж нам овде даје мотивацију за сликање. Две године радим серију „Terra incognita” (непозната земља), која увек има животиње и апстрактни пејзаж. И овде сам тако радила, јер мислим да вероватно у шуми на Златибору живе овакве животиње. У Немачкој, као и свуда, тешко је да се живи само од сликарства”, каже сликарка из Немачке Габријела

Шафарцик, која је српски научила студирајући руски и пољски и захваљујући честим посетама Балкану.

Први пут на овим симпозијумима су учествовали сликари из Македоније, Немачке, Турске и Украјине коју је представљала Тајјана Деденка: „Много сам путовала, била у Паризу, Немачкој, Црној Гори, али Србија ми се толико свидела да ћу овде направити предивне слике. У Украјини је још увек хладно, овде је први дан било сунчано, што ме одушевило. Просто, не могу сама себи да кажем да нећу да радим, морам сваки дан да урадим по једну слику”, каже уметница из Кијева.

Мотиви Златибора и околине оставили су на сликаре доста утисака које су преточили у своје радове. „Мени је увек инспиративан Златибор, јер сликам златиборске мотиве, околину, те колибе. Значи ми боравак у таквом простору да појачам и радим на квалитету својих слика”, каже Ђорђе Станић из Ужица који је и раније учествовао на скуповима ове организације.

Сликаре је у име општине Чајетина поздравио председник Скупштине општине Милоје Рајовић. Изложба радова насталих на овогодишњем симпозијуму одржана је 16. марта у ресторану „Вендом” у апартманском насељу „Златиборски конаци”. **М. Ј.**

Представа о савременој експлоатацији деце

У чајетинском Дому културе, у организацији Спортског центра Чајетина, изведена је представа Народног позоришта из Ужица „Како одржавати фикус”. Комад који је написао Ужичанин Огњен Обрадовић, а режирао Југ Ђорђевић бави се савременом српском породицом у свету где су друштвене мреже замениле стварност.

Око петогодишњег дечака који не говори, али је веома талентован, плету се амбиције, фрустрације, разочарења и патње његове баке, мајке и ујака који ће све што их боли надоместити популарношћу на друштвеним мрежама. Тијана Караичић, која игра улогу Јане, мајке дечака који не говори, каже да

представа на суров начин представља данашњицу.

„То и можемо видети на телевизији, да врло често на разноразним музичким такмичењима експлоатишу децу. Деца се нађу у ситуаци-

јама које можда нису пригодне за њихове године. Мени лично то изгледа језиво, на пример да се девојчице понашају као средовечне жене. Југ је на један суров начин осмислио представу која говори о експлоатацији деце данас”, каже глумица Тијана. У улози ујака, брата, сина нашао се глумац Душан Радојичић који каже да у представи има и комичних делова где публика одреагује позитивно, али је њихова порука заправо хорор. Представа „Како одржавати фикус” премијерно је изведена прошле године у Народној позоришту у Ужицу, а пре Чајетине гостовала је у Алексинцу и Фочи. **Д. Росић**

„Тажне наше мале“ девета књига Мирјане Ранковић Луковић

Ауторка кроз 30 прича приказала сцене из живота у којима се провлаче већ помало изгубљени идеали породице, хуманости, правде

Промоција књиге „Тажне наше мале“ књижевнице Мирјане Ранковић Луковић одржана је у одлично посећеној библиотеци „Љубиша Р. Ђенић“ у Чајетини. Представљањем девете књиге ауторке из Чајетине уједно је обележено и 20 година од изласка њене прве књиге.

Ова збирка прича први пут је представљена јавности пред чајетинском публиком која је бројношћу исказала поштовање Мирјани Ранковић Луковић. Ауторка је у књизи емотивно приказала сцене из живота, како сопственог тако и фикције, у којој се провлаче већ помало изгубљени идеали породице, хуманости, правде...

„Ваљда је све онако како се кроз живот постављамо, оно што понесемо из куће. Мени је породица увек била и подршка и највећа љубав, тако да сам се, стварајући своју породицу, трудила да пренесем своје сину оно што су мени моји родитељи, да имам однос са својим супругом онако како сам отприлике доживљавала брак својих родитеља и то су оне вредности које су стварно праве и непроцењиве. Јако је тужно што данас толико

много има неких, рекла бих, падова у систему вредновања у друштву. Надам се да је то само један камен спотицања који ћемо одбацити, па се вратити тим правим вредностима.“

Кроз 30 прича у којима књижевница, баратајући добро углавном посматрања, провлачи свесни приступ садржају и форми приче

доноси на крају решења као катарзу, односно олакшање како за писца, тако и за читаоца.

„Има једна моја прича која се зове „И Бог рече“ и јако је сложена. Једна моја комшиница је долазила врло често код мене и каже ми: „Прочитај ми ону твоју причу. После ње ми је све много лакше“. Ваљда је то сврха овога што радим. Као

што је Слободан Ристовић давно рекао, ниси само звање писца, већ си стање писца. У мени је уплетена дубока потреба да пишем,“ каже ауторка рођена у Ваљеву чија је прва књига објављена 1998. и додаје:

„Кад седнем да пишем, никад у мени није било дилеме у ком роду ћу писати; да ли из угла шкољке, мушкарца, детета, жене, девојчи-

це или одрасле особе. Једноставно, све зависи од момента који ме потакне на писање, од тога да ли сам неку причу чула од мушкарца или жене, да ли сам у одређеном моменту видела нешто на улици, у пролазу, што је упалило ону светлост која ме наведе да пишем.“

Према речима критичара Љубомира Ђорилића у рецензији књиге

привидно интимистичког наслова, ауторка са карактеристичним приступом прози и препознатљивим приповедачким моделом осветљује емоције, тренутке и ситнице у обичним животима људи.

„Оно што је поетично, то је у оној лирици која се може овде пронаћи као један подслој врло битан, а оно што је епика, то је у ономе што одликује саму приповедну прозу. Она има изграђену вештину да измири те две крајности књижевне уметности и да у свом приповесном поетичком моделу уствари однегује оно што је ген или биће нашег језика,“ сматра Ђорилић.

Дипломирани филолог Светлана Стојановић, која добро познаје личност и књижевност Мирјане Ранковић Луковић, написала је рецензију названу „Три Мирјане или уместо поговора“ нагласивши три угла из којих најчешће пише ауторка из Чајетине. На питање који угао Мирјаниног писања њој више годи, рекла је:

„Искрено, волим ове које је писала, условно речено, трећа Мирјана, помало теже и тужније. Јако су дубоке и јако ме дотичу. Али ме развеселава чињеница да постоји она разиграна Мирјана, тако да много волим и те необичне приче. Она не мења перспективу унутар једне приче, него просто кад јој нешто привуче пажњу, то посматра на специфичан начин. Оно што је фасцинантно је што је тај начин јединствен и често веома различит од оног другог, или трећег, или можда их има и више?“

Успешно приказивање свету књиге „Тажне наше мале“ указује да ће ово остварење имати запажен живот уз наставак промотивних активности и могућност коришћења нових медија, а нама остаје да ишчитавамо ова и ишчекујемо нова књижевна дела Мирјане Ранковић Луковић.

Мирслав Јевремовић

Уједињене боје са водопада Сопотнице

У сали библиотеке у Чајетини представљена је изложба „Уједињене боје Диванхане“, на којој су изложена дела 12 аутора, настала на ликовној колонији на водопадима Сопотнице у јесен 2018. године.

Меша Брничанин, академски сликар у пензији и оснивач Удружења за науку, културу

година са циљем очувања бошњачког културног идентитета, Брничанин је истакао да је то уједно и удружење Срба, Црногораца, свих оних којима је приоритет уметност и култура, без које нема опстанка народа.

„Мени се остварила жеља да после много година, после мог великог пријатеља покојног Ми-

прелепим водопадима, а своја дела излажу млади сликари, јер нама је приоритет да прикажемо оно што млади стварају. Они имају афинитета, имају талента, а ми покушавамо да им помогнемо, да будемо „ветар у леђа“, за разлику од институција које не воде рачуна о њима“, рекао је Брничанин.

Меша Брничанин

Сара Обрадовић

и уметност Бошњака „Диванхана“ (УНКУБ), отварајући изложбу присутне је замолио да минутом ћутања одају почаст недавно преминулом сликару Обраду Јовановићу који је оставио дубок траг у овој уметности, и ову поставку посветио управо њему. Подсећајући да је УНКУБ „Диванхана“ основано пре пет

хаила Ђуповића, дођем у Чајетину. Представљамо дела насликана на нашој колонији која носи назив „Уједињене боје Диванхане“. То нам довољно говори да су ту сликари из Србије, Македоније, Босне и Херцеговине, Црне Горе и Мађарске. Овде смо да представимо радове који су настали на Сопотници, тим

Поред незваничне колоније одржане 2015. године, ликовна колонија била је организована 2016. и 2017. у Пријеполу и прошлогдишња на Сопотници. Кроз све сазиве до сада је овде учествовао око 60 младих уметника.

„Окупљање на ликовним колонијама је веома битно. Оне служе да се међусобно упозна-

мо, видимо ко шта ради, да склапамо пријатељства. Циљ нам је да обиђемо све градове из којих су чланови удружења учесника колоније“, рекла је Сара Обрадовић, академски сликар и директорка колоније. Након изложбе у Чајетини њихова дела биће представљена у Милановцу и Новом Пазару. **Д. Росић**

Три уметничка погледа на женски акт

Изложба три младе академске уметнице: Андријане Андријашевић из Чајетине, Ане Лазић из Ужица и Саре Обрадовић из Прибоја отворена је 1. марта у чајетинском Дому културе. Тема изложбе је женски акт виђен на три различита начина, а изражен кроз слике и скулптуре.

Дугогодишње пријатељство кроз школовање, а потом ликовна колонија која их је опет спојила, резултирала је изложбом три младе уметнице које су за полазну тачку узеле фигурацију, и то акт. Њихов начин изражавања сасвим је различит, што је изложби дало посебну драж.

Ана Лазић из Ужица бави се скулптуром. О њеном стваралаштву Катарина Доганчић Мићуновић, историчар уметности, каже да је сведене форме и чистих линија, а одаје склоност сензибилитету потеклом из традиције модернизма друге половине 20. века.

Са ликовним изразом Андријане Андријашевић из Чајетине љубитељи уметности су у разним приликама већ имали могућ-

ност да се упознају. Теме на које је колоритом, формом, својственим сензибилитетом одговарала биле су углавном пејзажи. Нешто сасвим другачије пружио се овога пута погледу публике.

За разлику од Андријаниних енергичних, самоуверених, снажних младих жена које са сликом смело узвраћају поглед посматрачу, актови Саре Обрадовић су суптилнији, стидљивији, не доминирају већ се скоро утапају у простор. Све је обавијено контрастима, игри светла и сенки, ухваћено у причи која се назире у позадини слике и потиче машту посматрача.

Ову изузетно успелу, посећену изложбу организовао је Спортски центар Чајетина. **М. Р. А.**

Николи Смиљанићу нови мандат председника ФК „Чајетина“

Приоритет клуба био рад с децом, и сениорски тим напредовао, а посебно важно поверење изграђено у локалној заједници, истакао Смиљанић

Тачно четири године по одржавању претходне спроведена је и нова редовна изборна скупштина ФК „Чајетина“, на којој је досадашњи председник клуба Никола Смиљанић једногласно реизабран на мандат од још четири године. У Управном одбору се, осим њега, налазе још: Оливер Лазаревић, Бојана Божанић, Драган Токовић и Дејан Ђедовић. Надзорни одбор чине Драган Томић (председник), Оливера Сузовић и Радул Симић. У скупштину су примљена три нова члана: Раденка Николић, Ђорђе Борић и Мирослав Јечменица.

–У претходном периоду приоритет је био рад са децом, о чему сведочи и чињеница да клуб издваја више од 50 посто својих средстава за млађе категорије,

ФК „Чајетина“ трудити да обезбеде маркар још додатних пола милиона динара, додајући да се нада и томе да би евентуални успех клуба и пласман у виши ранг могао донети још нека средства из буџета локалне самоуправе.

–Подсетио бих да је клуб пре четири године био на ивици опстанка, да се радило волонтерски и да је пред нама била немогућа мисија покретања школе фудбала. Од тада до данас ми смо остварили резултате на каквима нам могу позавидети и клубови из неупоредиво већих општина. Имамо око 180 активних чланова у млађим селекцијама, а акценат смо дали на децу из сеоских месних заједница. Истакао бих да смо годинама учесници СОС Лиге будућих шампиона, а

иако је законска обавеза 15 посто. Такође је и сениорски тим напредовао, тако да сада стреми ка уласку у виши ранг, с обзиром да нам зонски ранг сада делује као сасвим реалан домет. Циљ нам је да деци која тренирају код нас овај клуб остане у лепом сећању када оду на даља школовања или у неке веће клубове. Посебно бих истакао поверење које смо изградили у локалној заједници, тако да нам се људи сами јављају и нуде набављање опреме за наше полазнике, нисмо у ситуацији да било кога молимо за било шта – каже реизабрани председник.

На скупштини су усвојени извештај о раду за претходне четири године, као и финансијски извештај за претходну и финансијски план за текућу годину. За ову годину средствима из буџета општине опредељено је непуних два милиона динара за клуб, а генерални секретар Оливер Лазаревић истиче да ће се челници

претходне године смо и спровели камп у Врњачкој Бањи потпуно у нашој режији. За ову годину планирамо одлазак на Јахорину. Што се тиче првог тима, створили смо респектабилну екипу која се у потпуности ослања на играче и тренере из ове општине. Увели смо и стипендије за првотимце, које су јесенас биле више него задовољавајуће за овај ранг такмичења. Са новим тренером Вујовићем, као и са два капитална појачања Марком Костадиновићем и Жељком Станићем можемо стремити вишем рангу. Напоменуто бих то да ће наш клуб бити шанса момцима који излазе из омладинског погона ФК „Златибор“. Потребно је да децу из Чајетине задржимо овде, да не иду да играју у Нову Варош, Бајину Башту или Бродарево – рекао је Лазаревић.

ФК „Чајетина“ је пролећну полусезону почео убедљивом победом над „Првим Партизаном“ (6:2).

И. Ј.

ФК „Златибор“ обезбедио пласман у плеј-оф

Фудбалери „Златибора“ прекидом серије пораза након победе над „Синђелићем“ на „Швајцарији“ обезбедили су пласман у плеј-оф Прве лиге Србије који почиње у априлу. У последња три мартовска кола првог дела такмичења играли су са тимовима који су се такође пласирали у доигравање за пласман у Суперлигу.

Освајањем три бода против „Синђелића“ Златибор је прекинуо низ од пет узастопних пораза. Зимско појачање Милош Стојановић против београдске екипе је постигао прва два гола за чајетински тим у победи 2:0. Тим тријумфом „Златибор“ је обезбедио место међу првих осам на табели и доигравање за пласман у Суперлигу у систему са половљењем бодова.

„Остварили смо свој први циљ који смо поставили пре почетка првенства, то је пласман у плеј-оф. Сада се већ лакше дише и преостале утакмице ћемо искористити да освојимо што више бодова и да, када почне плеј-оф, будемо у што бољој позицији. Касније нас вероватно очекује и бараж, тако да ћемо видети шта ће бити“, каже тренер Предраг Ристановић.

Према његовим речима, међу узроцима лоших резултата били су немогућност тренирања на трави, спорије уклапања нових играча и чињеница да нису играли на свом терену. Чајетинска екипа је до 15. победе у лиги дошла у првом мечу на стадиону „Швајцарија“ још од 25. новембра.

„Терен је одличан, с обзиром на услове. И ми смо чистили снег овде. Трава ће бити још боља кад крене вегетација, а надам се да ћемо и ми играти све боље у наредном периоду. Није исто играти на Златибору и у Прибоју“, сматра Ристановић и додаје да у игри чајетинског прволигаша има још простора за напредак:

„Очекујемо појачавање у сегменту агресије и трке, ту имамо три играча која су потпуно неспремна, а кад је тако, они вуку још три и онда екипа делује неактивно. Морамо да појачамо и тренинге како бисмо дошли до агресије коју смо имали прошле године када смо кидисали на сваку лопту. Играчи који су неспремни то не могу“, закључује Предраг Ристановић, тренер „Златибора“.

Распоред је у последња три кола првог дела првенства „Златибору“ доделио три дербија. На гостовању „Инђији“ су поражени са 2:0, чиме им се домаћин реванширао за пораз на „Швајцарији“ у првом делу сезоне. Затим су играли против другопласираног „Јавора“ у Ивањици, а онда дочекали „Металац“.

ФК „Златибор“ је после 28. кола на петом месту са 47 бодова, а 15 више има лидер ТСЦ. Плеј-оф са првих осам екипа почиње у априлу након којег ће се прве две екипе пласирати директно у Суперлигу, а од трећег до шестог места ће играти бараж са тимом из Суперлиге за последњу улазницу у елитни ранг.

М. Ј.

Друго место за Раша Јевремовића на Торнику

На Торнику је одржано ФИС такмичење у велослалому, које се бодовало и за Првенство Србије. Невени Игњатовић припала је дупла победа у женској конкуренцији, с обзиром да је тријумфовала и у ФИС трци и у бодовању за Првенство Србије. Друго место у националном првенству припало је Зоји Грбовић, а треће Петри Вељковић. Победница ФИС трке на Тор-

нику од пре две године, Уна Стела Подрепшек из Словеније, ове године заузела је треће место.

—Први пут сам била на Златибору на снегу и баш сам срећна због тога. Време нас је послужило, а снег је био прави зимски, што ме је изненадило. Долазим из Чешке и Словачке, а тамо су већ прелепни услови. С обзиром на мој густ распоред, драго ми је што сам успела да дођем овде и

драго ми је што сам опет државни првак - изјавила је Невена Игњатовић.

Код мушкараца Страхињи Станишићу припало је прво место и на ФИС трци и у Првенству Србије. Израелац Бенјамин Солош, који је прише године славио на Торнику, ове године заузео је друго место. Домаћи такмичар Рашо Јевремовић, заузео је друго место у Првенству Србије, док је трећи био Матеја Минић из СК „Миџор“.

—За ово доба године услови и подлога су били сјајни, а посебно бих истакао велики број такмичара. Ово је свакако најјача трка на Балкану код девојака, а међу најјачим код мушкараца. Прошлогодишња повреда и овогодишње обавезе око школе су ме мало пореметили, али надам се повратку на старе стазе - каже Јевремовић.

Такмичење је организовао СК „Чигота“.

И. Ј.

Два сребра и бронза за Чајетинце на ММА Првенству Србије

На ММА Првенству Србије, одржаном у Врбасу, ужички КБК „Ере“ дошао је до две сребрне и једне бронзане медаље. У укупном пласману заузели су 10. место.

Сретену Божовићу, који је недавно успешно дебитовао на борилачком турниру на Златибору, припало је сребро у А класи (-70 кг), од којег је у финалу био успешнији Алекса Боснић, из клуба „Гаврило Принцип“. Исто одлике припало је Стефану Гаврићу у Б

класи (-84 кг), где је у борби за злато поражен од Живојина Булатовића („Secutor“). Бронзу је освојио Жарко Глишовић (Б класа, - 70 кг), испред којег су се нашли Младен Буквић („Family Fight Team“) и Данило Пјановић („Secutor“). Срђан Перишић је дебитовао у Ц класи (-70 кг), али је и поред добре борбе поражен од Вукашина Јовановића („Ахилеј“), док Огњен Богићевић није наступио на такмичењу због повреде рамена.

Према речима Сретена Божовића, бољи резултати су изостали услед чињенице да су у последње време заповестили партерне технике на треницима и да су сви порази били у завршницама у партеру. Он истиче да би ово такмичење требало да им послужи за наук како би се све грешке исправиле до наредног изазова, а то је Првенство Балкана које ће се 4. маја одржати у Београду.

За најуспешнији клуб такмичења проглашен је београдски „Ахилеј“, са освојених седам златних медаља. За најбољег борца првенства проглашен је Аладин Ибровић, члан новопазарског клуба „Sandzak Warriors“. Првенство Србије окупиле је 102 такмичара из 23 клуба.

И. Ј.

Стефан Токовић други на кросу у Инђији

Такмичари АК „Чајетина“ наступили су на 39. издању Кроса Срема у Инђији, а до победничког подијума дошао је Стефан Токовић, којем је припало друго место у трци на 500 метара код дечака 2010. и 2011. годишта. Димитрије Љубичић је у трци на 800 метара код дечака 2007. и 2008. годишта заузео четврто место, Тијана Видић је била десета у трци девојчица 2007/08. на 800 метара, док је Иван Луковић био тринаести у трци дечака 2008/2009. на 500 метара. У свакој од ових дисциплина наступило је више од 50 учесника.

И. Ј.

Одбојкашице „Златибора“ побеђују и на новом паркету

У завршници такмичења Прве Б лиге одбојкашице „Златибора“ су у ситуацији да се привикавају на ново место одигравања домаћих утакмица. По први пут у 17-годишњој историји клуба Чајетинке су принуђене да стандардну базу у чајетинској дворани замене паркетом дворане СТЦ „Златибор“.

Међутим, својеврсни деби окончан је више него успешно, победом над екипом „Лесковца 98“ са 3:0 (25:20, 25:18, 25:16). Чајетинке су до 13. победе у сезони дошле без већих проблема, иако су ослабљене гошће играле веома борбено. Прве су повеле на мечу, али је „Златибор“ брзо преокренуо серијом 5:0, после чега су до краја сета константно биле у вођству, не превише убедљивом, али сигурном. Други сет је започео серијом домаћих 8:2, „Лесковца 98“ је успео да се приближи на 10:7, али је узвратна серија „Златибора“ од четири узастопна поена отклонила дилеме око освајача овог сета. Слично је било и у наредном сету, који су Чајетинке отвориле још убедљивије (10:2), а већим делом овог периода на паркету је био комбиновани тим „Златибора“.

Према речима тренера Станка Брашанца, тим је успешно прошао „ватрено крштење“ и

за две седмице рада успео да се прилагоди новој дворани која се у значајној мери, пре свега по својој висини и димензијама паркета, разликује од оне у Чајетини. Олакшавајућа околност по Чајетинке је чињеница да су већ осигурале опстанак у овом рангу и да нема резултатских притисака до краја сезоне.

Серију успешних резултата наставила је и пионирска селекција ОК „Златибор“, која је победом на свом паркету против екипе ужичког „Јединства“ од 3:0 (25:1, 25:8, 25:11) дошла до пете победе у шест одиграних лигашких мечева и најавила могућност пласмана на завршни турнир.

И. Ј.

Каратистима клуба „Рујно“ 11 медаља на првенству региона

Карате клуб „Рујно“ је са 11 такмичара наступио на квалификационом такмичењу првенству региона, освојивши седам златних, три сребрне и једну бронзану медаљу.

Првенство региона је одржано у Баточини, а на овом квалификационом такмичењу 11 такмичара је остварило даљи пласман на Првенство Србије. Сви борбаши „Рујна“ су се окитили златом и то Мирјана Станић, Неда Лојаница и Вук Милосављевић. У катама су бриљирали Ања Милосављевић, Јована Аћимовић, Аница Радибратовић и Исидора Пајевић, које су

успеле да се оките златним медаљама.

Другопласиране у својим категоријама су биле Николина Тодоровић, Неда Лојаница и Ведрана Селаковић. Док је бронзу, у изузетно бројној категори-

ји, успео да освоји Драган Ђировић.

Поред освајача медаља на првенство се пласирала и Петра Божић. Сви такмичари су се изборили за пласман на Првенство Србије, које тек предстоји.

И. Ј.

ЗЛАТИБОРСКЕ
ВЕСТИ

Издавач

Агенција за издавачку делатност
и маркетинг „Мали Ђира“

Главни и одговорни уредник

Милић Симић

Редакција

Драгана Росић
Мирјана Ранковић Луковић
Мирослав Весовић
Иван Јанковић
Мирослав Јевремовић
Фотографије:
Слободан Јовичић

Штампа

Графос Ужице

Тираж

1.500 примерака

Контакт

064/117-15-99
e-mail: simicmilic@mts.rs

ISSN-2406-2405

Круна досадашње каријере Страјина Недовића

„Доста тога се променило за ове две године, колико је Вања Гуша био с нама. Пре свега, тренинг је подигнут на виши ниво. Велики део тих искустава ћемо задржати и унапредити их неким новим стварима”, каже Недовић, тренер КК „Златибор”

Кошаркаши „Златибора” успели су да другу годину узастопно остваре пласман у Суперлигу, заузевши прво место у Кошаркашкој лиги Србије. Посао досадашњег тренера Вање Гуше успешно је довршио нови шеф струке Страјин Недовић, дугогодишњи играч овог клуба, тренер млађих категорија и помоћни тренер сениорског тима.

Наследник Вање Гуше екипу је преузео у тренутку када је примарни циљ, пласман у Суперлигу, обезбеђен. У три претостала лигашка меча Недовић је успео да са екипом оствари два тријумфа - на гостовању у Суботици (94:86) и на домаћем паркету против „Вршца” (87:71). „Златибор” је тако обезбедио нове дуеле са „Црвеном Звездом”, која ће им бити један од противника у суперлигашкој групи, уз „ФМП Железник”, „Борац”, ОКК „Београд” и „Дунав”.

С обзиром да нову функцију сматра круном досадашње каријере, тренер Недовић истиче

Фото: Фејсбук

да ће клуб настојати да и у наставку сезоне бележи што боље резултате. Верује да ће искуство из претходног периода, као и чињеница да је у клубу присутан већ више деценија, помоћи

да се настави са радом на нивоу потребном за најјачи ранг.

—Захвалио бих се мом претходнику Вањи Гуши, сјајном човеку и тренеру. На опроштају се видело колико су га навијачи за-

волели за ове две године. Није нам било пријатно када је добио понуду из Бахреина, али то је дошло у можда најбољем могућем тренутку, када смо убедљивом победом над „Слободом” потврдили Суперлигу, а пред утакмицу му је приређен заиста леп опроштај. Доста тога се променило за ове две године, колико је Вања био с нама. Пре свега, тренинг је подигнут на виши ниво. Велики део тих искустава ћемо задржати и унапредити их неким новим стварима. Систем свакако имамо, професионални смо тим и показали смо у последњих пар лигашких утакмица да смо једна права дружина, која поседује квалитет. Мало смо „лутали” током сезоне, али су скорије утакмице показале да нам је место у Суперлиги. Примарни циљ у наставку такмичења биће нам игравање екипе за наредну сезону. Треба узети у обзир да су промене правила и да по две првопласиране екипе из обе суперлигашке групе иду даље у плеј-оф — каже Недовић. **И. Ј.**

Завршница сезоне за млађе категорије КК „Златибор”

После почетних проблема, изазваних недостатком термина за тренинг у периоду када су кренули радови у унутрашњости чајетинске хале, јуниори КК „Златибор” поправили су учинак у Међурегионалној лиги Центар и кренули са знатно бољим партијама.

Иако се и даље суочавају са кадровским проблемима, Чајетинци су успели да на паркету дворане СТЦ „Златибор” савладају ужички „Плеј оф” са 83:71 (Матија Милекић 38 поена, Матеј Гавовић, Никола Сапун осам поена и 12 скокова), а потом су у веома изједначеној утакмици поражени на гостовању у Ивањици са 85:79. Извесно је да ће ова сезона, услед проблема са којима су се суочавали, резултатски бити нешто слабија у односу на пар претходних, али су изабраници тренера Калоперовића и поред тога показали значајан напредак и играчку зрелост.

Кадети „Златибора” су нешто слабијим резултатима у пролећном делу такмичења Регионалне лиге остали без високог пласмана, иако су сезону отворили са пет победа у шест мечева. Играчки

су били некомплетни у периоду школских распуста, а посебно се осетио изостанак првог плејмејкера Павла Пећинара. Међутим, основни циљ тренера Пантовића, додатно игравање и омогућења екипе која ће наредне сезоне чинити јуниорски састав, може се сматрати успешно извршеним. **И. Ј.**